

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Commentarius in 8 Arist. de physica auscultatione libros -
Cod. Ettenheim-Münster 271**

[S.l.], [18. Jahrh.]

Qvaestio 2da

[urn:nbn:de:bsz:31-129411](#)

generaret una cum sola ignis, et nihilominus variis. 49
simi generatis, qd̄ prius talis habet se generare. Primo talis
dens tantum. Et ato distinguendo greges, qd̄ principium per
principium, ut se generare ignis n. corruptio ^{unus} n. corruptio
nis c.

Iuxta, an hag a quo in generatae substancialiter daretur? Quares.
sangue esse prius sola substancialiter ex Musica lib. i. respondet
phys. distinctione. q. q. 3. sanguis est, quod per se Musica.
naturam sola substancialiter producit, non est, quod talis
sola non producit, ut sit in generatae hore, in qua sola
sua aia hora non producit, ratiōne, qd̄ hinc a quo
generatae substancialiter est prius tunc ad quam produci.

2 VESTIGIUM S. HAB.

matericæ primæ essentia, et affectionibꝫ

Hisputabim⁹ in generante que de varijs acceptio-
ribꝫ, et existimare māe genit. Et de quid sit. Nota octo,
naturam huius
tis entitatis, existimatio, et substancialiter cognitio. Quarto quadrionis
de eis degandia à sois. Quinto de genit. et hinc de māe
eis. Sexto de appetitu, et desiderio. Septimo prima es,
de distinctione in compositis subtilitatibus. Octavo, de sentia, et
nonnullis, qd̄ certos cognitatos māe genit. vocari
conveniunt.

ARTICUS PRIMVS.

S E
uarijs acceptio[n]ibus
simul et ex..

istia materiae primae.

Moral. p[ro]p[ter]o 1. de Culo. t[er]c. 119. si vox aliqua
eig[ue]t rei, de qua disputandum est, ambigua, sive mul-
tig[ra]dus sicut, cum gressu distinguendu[m] est, agi-
cando significare illig[ue]t postea constituantur eis
qua significare apercunda sit. Cum i[ps]i sive
acceptio[n]es sint maa, libet ante oia significare
explanara.

Notandum i[ps]i ex Sacri tombo d[omi]ni 1322. gen-
tro, Rurio, Murcia, et alijs gastris, et q[uod] in gmo, ma,
ma diuisio[n]em in eis dividit in maa, circa quam, ex qua
intres partes.
m maa ei[us] et in qua, maa circa quam, e[st] de id, circa q[uod] vel
equam, ex q[uod] vel habitu, sive circa scia, circa astis, circa
qua.
i[ll]ud, sive uolles accipies, ad hanc manu ipsa.
Maa circa tant oum sciarum, astium etc. obta[re] de q[ui]b[us] in lo-
bid, circa q[uod] sive. Et maa ex qua e[st] id, ex quo vel tangi
vel pes, vel habitu etc. ex q[uod]a componenta vel intagrante totum alijs
Maa ex qua.
e[st] id, ex quo modocunq[ue] oris, sic corrig et aia, sive uis,
vel tangi etc. compone utra[m] maa, ex qua dici possunt. Subdiuisio[n]em ma-
aa integrantem alteras, et iomodois. Illa e[st], ex qua subiectio[n]em
quonodoq[ue] mutata, nec permanente eas efficiet. Sic ciby
enfus.

MVSI
S
H
ceclig
peanu
ii, egi
derce
ueria
liplies
i gen.
agnoru
e gea
gred
stictiu
meantu
by ab
Tangn
entif
nevis
ij min
sobie
p. H. C. I.
mā, ex qua hōis dicitur, qd ex illo. nō tñ manentur
cibo, sed substancialis mutata in sanguinem, carnem, Nota mā
nervos, ossa, etc. nutrit, integrat. Mā composita
ē, ex qua nō substancialis mutata res sit. Sic ex
ligo sit statua, ex auro annulus etc. Partio mā
a, nō qualitatis de id, nō quo inveniat, aut recipit
sōa qualis erit, quo venit, etiam tñ rationis
item uolles, et i' hacten tam humana, quam
Angelicā dicitur mā, qd in tñ sunt gōas
in ille sit, et uolles sunt habita operae, spes
Quarto dicens mā stricte suorum pro aliquare
q' substantiae potius & modum subiecta sive sui. Quae siqz
decenti oīs sōles māales, sive substancialis, mā prima
la sint, sive accidentales, hoc māa prout consi-
deratur affecta, sive substancialis, sive accidentalis
Sōis dicitur māa sit. ut uero consideratrum sepius. Quae secunda
sine sōis vocat māa gma, de qua in proposito nobis
quodlibet erit.

Conclio gma. Daf māa prima, sive materialis, sōa
rum tam accidentium, quam substancialium obiectum,
q' corū gloriorum sentia. Geserij lib. 5. c. 6. Situ hanc māa
Secr. 1. metr. d. 13. s. 1. n. q. Ruyij. Conclu. primam mel.
tia, Soleti, Gran. de Albra. paladini, Guicci. summa assertio.
probat gma, qd datus generat, et transmutat
substancialis, qd datus gma uolles, sive māa, ante
cedens sanguibz stat, uide quodlibet ex dñibz

si
sōi illi in
māon altera-
tationis.
at conpositi-
tionis.

Māa in qua
tñ sōi in
quo inven-
tūl, aut re-
cipit sōa
quals erit.

zialia generari, ex terra arboros, herbas, radices
crescere, item ex pane, vino, sanguineum, carnem,
sieri, et horam inde augeri. et piaquantem, in
q[ui] oib[us] utrius interuersit mutatio substitalis, nisi
q[ui] indicata uult dicere, sole accidensib[us] muta-
tis soas substitalis, panis vini, herbarum, auicu-
larum, quae alio conatu romanti ut hinc
se sequatur horum compositionem ex panibus,
no, gramine, pomis, gyris, pastis columbaria,
grecium etc. Nudo ergo quod monstorum est omni
monstorum monstro si simum. probat sequela
q[ui] ex illis, ut q[ui] oib[us] saltam interuersitib[us] conge-
nitus homo, ex q[ui] augeri ventris eis et crescat,
sed augeri ex comedisi pomis, pane, etc. q[ui]

Nota ad { componitur ex illis. probat iam grecia, illa gna,
est transmutatio datus subtilis illud. genum, q[ui] ad oem trans-
fationem sed? dicitur, et regimur singulariter singulis, et secundum requiri subtilis
naturae regimur. antea singulis, et secundum requiri subtilis
subiectum. q[ui] si daf transmutatio, dabit etiam subtilis
probaf antecedens, ex dectione transmutatio
e actio, que res nunc se habet aliter, quam
ante, iam ita argumento, ad oem mutacione,
quitteras, que se post habet aliter, quam
ante & nulla ei res post aliter habere se de pos-
tea, quam ante nisi g maneat illas postea q[ui]
antea fuit, ac in se recipiat, id, quo aliter se

habet) sed res talis c. subiectum, qd subiectum. 53
quintus ad oem mutam, hoc a. subtem, vel reg.
pond aliud, ut arguentur suar. loco cit. vel n. dom. suar.
si n. supponit: hanc p. f. et habet intentionem,
sinec supponit aliud, queram de illo, an interum
supponat aliud, et aliud etc. al sic dabit prob.
versus in infinitum qd fieri n. potest qd necessario
sistendum in aliquo primo, secundum pma. prob.
m. qd ea meatis a intrinsecum totius compri
suadentum n. potest a. id est fieri ex argumento
qd per se stans cum una pars sit in alia
et alia, versus in alia, quin tandem sistatur in ali.
qua, quae certe substitut, cum qd substituta
compositum ita, postea videtur, ut secundum re
tulum n. procedat in qua ex ea meatis ab ali.
quo subto. qd extra ipsa sit necessaria, ut in. ^qota exi.
tra se habeat aliud subtem, qd sit ipsa res, ^{et} primum
postea omnia aliarum entitatem, qd qd substitut, et ^{et} in rebus nra.
qua in subto sunt evidens qd qd fieri pma ^{et} sua meam
in rebus nra libet subtem, sine meam pma.
prob. isto gelio fructu sicut dispones gracie, probat
in generare regiam v.g. si n. ead subtem aliud
necessarium ex quo sola ignis fieret, sed saltem
c. dispoes gracie ead fructu, qd etiam saltem
eit, n. ead subtem aliud necessarium probat etiam m.

57 tales dispoes eē necessias. qmō, qd̄ d̄ay, et nāa d̄estruunt
Nota exponit faciunt fructuā, qd̄ nāq̄ p̄terias d̄ sp̄as ad
philosophicū generationem. Secundō exprimit nūquām fieri
d̄ay, et nāa d̄ossera, cuius cū quē ratiō generatiōnē, nisi
mīhilfa cūndgēnēra dispoes l̄grace maniat, qd̄ dispoes grā
fructuā.

probat.
vīe sunt necessia. grōbi sequela M. si d̄ap sub,
ēstua aliq̄ vīe fōta ligni, et ignis tunc gare,
uncta fōta ligni ē m̄ ad uantū scīlē. fōta ignis
dīa simul accia disagat dispoes gīcūia cuā
illa fōta p̄aribunt, qd̄ fructuā d̄uerunt. prob.
tacitō ex sp̄cialib⁹ mutationib⁹ ē suar. 1. Mat.
d. 13 s. 1. sic, cum alia rg. aliter ex cibo, et
aliq̄ cibi manat in fine nutrīonis, et coniun
qīf subst̄ia uiuantis, et dīo d̄estrūit cib⁹ &
actōrem uiuantis, ita, ut nec fōta, nec māa, nec
accia cibi manant, si nihil remanet r̄ugesuācē
fuit tota uiuantis actio, et sanā dīo nihil ex cibo
iunari poterit, ut inde erocat, et confortet, si
uero aliq̄ cibi remanet, nācīo māa ē, n̄ fōta
subst̄ialis, hæc n̄ uenienta altera poterit, si sit
māalis, nisi ut supra ostendit, dicas, augen, hor
cā componi ex cibo alia, n̄ manant accia, remanent
hæc cūnta subto, sive illud māam, sive fōtam
dixeris, nācīo corrumpant, si māa, et fōta detinū
egregorū, idem ostendit sicut, in nutrīcio in prop
ria ignis, n̄ enim erasit, nisi exp̄gonans ligna

ne aliquid simile, nec ^{agresus} ap, nisi nutritio ples,
nisi simili mæ, hec a. mæ inutile est, si stum
se totam destrueret, nullus reddi ræ potest, ne
sit accio, ad tales artig, nec declarari quid ad
illos congerat. Et qd ille mæ aliquo modo manens
sub Soa-rei genite, seu nutritio, maneat qd
stum aliquot sublim corie, ita suar.

Probaf pascit in òi mutac substitali natio probat.
manat sublim corie, atqui tale appellatur ma-
lum grana, hoc e, grana sublim, qd datur. prob.
si nihil maneret, tum sequeretur, dari realites
annihilatio simul ac creacion, imm transubstat.
haec qd testa suar loco est. Et ab òi pascit,
et ab òi actione reali aliena, appellatur qd
Consilio Trident: sess: 13. can: 2. actio mira-
bilis, et singularis, qd n' est, si ita vulgaris-
ter coliturq; in rerum rea accidere, annihilatio
qe cum res tota in nihilum accidere, creas ac-
q; en nullo presupposito subito compositum fieret
transubstatio vero; qd tota substitalia v.g. ligni in igni,
nem conuertatur, imm uero plus est edam
suar testa, quam transubstatio, qd n' est ceterum in tota
lib; substitalia, sed etiam in lib; carum accidere
lib; est illa successio, qd nullo manente cori
subito idem accidens manere n' potest realites

ad, qd à suo cibto pendeat in sē, et conservari.

probat ex Probat quinto ex Sagia ii ubi huc habentur
anim impotentes aucti di potens manu trax, qd erant
orbem & horū, integrata Cornelio Corni à lagide
res et spes orbis ex mā inuira, Graecā ēq
āquocēs, id ē, in dī mā, inornata incomposita,
ut graecas citatum auctorem S. Aug., S. Euchesig
Maam infra. Bala, Bonaventura, alij qd agn̄ bonum cit. egi.
mem creata
ēi tantum in sagiae interpretati, docentes mā in seca era,
plurimi illam, et ex illa aspectabilem istum cum ḡib⁹ suis
orbem per diuinam regiam efficiunt ēi; an vero
mā hoc, hanc gen, an vero nā tantum p̄g
creata suarū, intra declarabiter.

Corr̄ ḡlo. Cōtra assertiōnēm nā ē arēs gloriarū, qd exi-
tū contra mātas generaū substitalēm impotēlēm admisit
assertiōnē nostrā, qd sunt solas mātas accidentales, et unicū grāci,
accidimāntes,
exercitū in p̄fūm māte qd ē cas actū diuersis modis, ut
substitalēm impotēlēm diuersa accia transmutabile, namē ita
sibilem solas rāritatem, densitatem, calorem, frig, reliqua gen,
mātas eccl,
Substitalēs abīde qd sunt vīa accidentalites tantum ab illo gen
serunt, alii qd māti di terra, quantumvis ille substitalites
en p̄ncipiu di terra indicant sensu, rāo vero, qd generat
substitalēm impotēlēm ēi continebant, huius haec
Rāb quācū si quid genērām substitalēm de nouo prode,
autē p̄nōrēs, s̄b̄kālēm impotēlēm, huc vel ex ante, vel ex n̄ ante producend
ibile futurānt.

hoc erat, qd iam e, n poté de nos produci, sed 89
ens iam e, qd n de nos produci, nec ex h[ab]ere
quia ex nihilo nihil sit, n ens e nihil, qd ex n
ante nihil sit, sed ex istam sathan deducimur. Respondet.
explosam e, et negari substantiam generalem eam
possibile ad n[on] dico qd ex e, qd ex qd
adversarios admittere mutas accidentes, ut
h[ab] accidens sit ex ante ut ex h[ab] erat. Hoc dico
n poté, qd ex nihilo nihil sit, nec illud, qd p[ro]iam
e, sicut n poté, qd illi responderint sibi respon-
sum petant. Et stō, concessa M. M. ad dico,
sicut ex ante incomplete, item ex h[ab] ante tangi-
tino à quo, h[ab] i. tangere qd componerba.

ARTICULUS 5. 5. 8. 4.

quid sit

materia prima

Conclio gma mā gma teste d[icitu]r 52. 2.
ē subtem primum ex quo insito pos sejet n ex acci-
denti aliq[ue] oritur, et in quod si qd p[ro]iam interit,
ultimum resolutus. Siciter subtem, d[icitu]r, subtem m.,
formis respectu foarum substantiarum inheretios res-
pectu acciūm reūtium. Hicq[ue] gma, ut ex illud am-
tam fōrē totales, substiales, quam accidentales, ut gran-
tites, qd illa sunt acciūm tantum subtem, et neq[ue] acci-
dentales neq[ue] substiales fōrē subtem primarium, deinde

Mata gma
Definitio
ab A[le]cias,
secundu[m] f[ac]tum
talis est mā
gma, ē subtem
primaria ex insi-
to pos sejet
ut n ex acci.
Sunt aliq[ue]
orijs, ut in qd
qd p[ro]iam in
testi subtem
resoluti.

22

et illigatus, nam ex nullo genere subto fieri. Sic if ex quo,
ad exclusas casas extrinsecas, efficiuntur fieri,
exglas, non enim, ut Concl. lib. i. c. 9. q. 2. a. 1. no-
tatur, ex ijs progenie res fieri dicuntur, sed ab effici-
entia eorum finem ad exemplar. Sic in rito & se-
cunda parte pasto corporis conponenda, unde excla-
matio prius aliisque acie, eorum macte officia. Si
ex aliis, id est eorum reata. Sic si oritur de his
generibus aut quibusdam. Sic et si quipiam, id est eorum
macte, seu compositione physica corrumptum fuerit.
struit, sic in quod, id est mactam. Sic ultima
resolutione, id est, resolutione ultimo ita, ut propter
mactam pueri nulla pars corporis ex compo- qd. 2.

Nota. Nonne
Decima p[ro]positio t[em]p[or]e relinquitur. quippe sola totius excepta
totalis via p[er] h[ab]itu[m] p[er] p[ar]t[es] sicut dicit illigatus, quid respon-
sandum sit. P[er] quippe omnis an macta a deo sit
creata. Secundum, an generari aut corrumpi potest. Tertium,
an subtilia completa sit, vel incompleta. Quarto,
an sit pars aliquod continuum. Quinto, an realis,
ter distinguitur a deo. Sexto, an sit pars corporis
conformatio macta ex generatione segregata.

Assertio Concl. Conclio ita, macta pueri a solo deo a producitur
nisi macta Conclio ita non est, quia macta est creata post a solo
puer a solo deo producta. De suggestione ex generatione segregata segre-
tam. probat, q[uod] nulla creatura, aliud creabit, q[uod] nec macta

8. i. suarū tomor. d. 20. 3. i. n. i. dicentes, ueram, ac uerū
tem doctrinam àe nullam de deo etiam creare aliq.^d,
item à uera fide solum deum ónum creatorum agnoscere
Ecclesiastici i. ung² a utriusq; creatoris origo tenuit
et ab oibz sandis doceri d. Aug. ii. decimuitate bei
cogn. 24. Castel. Damasceno, Cyrillo, Alexan.
ad definitum eis in capiti firmiter de summa trinitate
nitate, et fide Catholica. probat gelos stō probat
qe ab eo solo producta ē maa, q̄ habet p̄mā
creandi aliqui soli dīḡ habet q̄. M. e clara
m. probat, q̄ n̄ t̄ eū simile ut suarū locū cit:
loquitor dādū deum alicui creare hanc p̄mā
et n̄ p̄mītare illi uerū cīḡ, tum q̄, ad prouid
diam hui spectat, ut sinat creas proprios motis et
actiones operari, tum q̄ alios frustra ēt talis p̄mā
ni rerū maa, tum deniq̄ q̄ p̄t à nulla nēali
cāa unquam factum ē merito creatoris imp̄ibile
per nūctes casas. Verunt̄ an uis ē illige p̄mā.
igalis) creandi coicari god à deo creas, et p̄mā
qnt̄ à crea produci maa aliqua magna ē dīḡ
cultas ut uidere l̄ apud cītatores auctores, et Mand.
m. ḡh. d. ii. s. q. et alios, de quo duo certa
sunt. Amo p̄mā creandi q̄ uim habeat sa sola, et
absq̄ degendia vel concuso alteriq̄, q̄g. Hui ali,
quid ex nihilo producendi concedi a god q̄ nulla

res potest esse indagandans in agendo a prima causa,
ut sive geno ex diuini de cae offici ente sed
audens etiam ea vocari in geno sua etiam potest
cigalem, velam, sive aquam obto creabile hinc
talorū q̄ genit̄ sive eas creabile producere res est
q̄ ab his respectu q̄ res aliqua potest creare se
ipsam q̄ etiam illa sit res creabile, an vero
vestiḡ etiam q̄ modum causae principali proxi-
mæ, et descendantis in agendo a prima causa, et li-
mitatae ad certam ordinem vel speciem rerum
creandarum ut ad creenda corpora eti. vocari
potest creare suo loco vidabim.

Māa nec **Conclio** istia māa nec generari, nec corrupti-
garerari, nec potest, nō est, q̄ ab his basi aliquid erit geno in
corruptione, q̄ generari, et potest ita in corruptione, quod
implicat. prob. scilicet q̄ quidq̄ generari ex ali-
quo ignorentia rati, et quidq̄ corruptione in
aliquid potest corruptionis, q̄ etiam si māa
generari ex aliquo ignorentia fieret, atq̄ cor-
ruptiones in aliquid potest corruptiones, māa
in generari ē genere, et in corruptione uti-
mum.

Māa ē sub-
stantia in con-
stituta.
Conclio q̄ta māa ē substantia incompleta conponi-
mentis completam substantiam dicitur cum aliis principiis
q̄tē sibi. prob. gena sibi ex ista hinc testuq̄

ubi māa ad substantiam renocat. prob. isto, si accidens
lens est, n̄ est substantia, quia quod accidens
suggerit aliq̄ substantiam. Ita pars probat quod quia Nota, omne
illa ex q̄b⁹ sit aliquod compositum pars non sunt ponere atq̄
complete entia, sed ex māa et sōa sit aliq̄.
compositum pars non est scilicet reale quod prob.
sto substantia quae n̄ habet formam n̄ est conglata
phys. sed nec n̄ habet quod alias n̄ possit esse sub-
iectum ipsa, et adequa pars genitivis genere, aīg
extrema sunt sōa et privata, q̄ se mutuū
exponent, ad hoc n̄ requiriunt ut capax sit
successione omnium extremonum genere genitivis
h. c. tis sōa et privata, al. si formam aliq̄
ex se habeat n̄ est capax genitivis genere
quod non tis, formam n̄ suam amittere n̄ possit. Nota. Forma
quod nec genitivus aīg suscipere quod genitivus et ^{el privationem}
sōa illig in eadem subiecto simul ē n̄ posse.
^{in eadem subiecto}

Conclio ista māa ē ars realis, positionumā Māa ē ars
sōa realiter distincta, rāo genere partis quod ^{realis posse}
positionē componit corrigit realis, sed ista partis ^{liberum aīg sōa}
quod quae possunt ab iniunctione separari, distinctas
realitas, sed māa, et sōa possunt separari, ut
probabat in morte hoī, ubi aīa separatio exiit
et māa.

62 *Conclusio* ita maa si pars corporalis compoti sibi
Maa e pars probat. Illud pars corporalis corporis maa in
corporis compo.
situm phisi. qd mortalium sibi de finio, sed in maa et som
revolutus, qd sunt pars corporales. Maa in qd
Nota de finio. corporis maa pars corporis maa ab soma. Probiatio
ris maa. qd
lum. corporis maa est pars corporalis corporis maa, tunc
tunc maa ab omni homo ab sua ratione est spiritualis. qd soma
illius talis est, est atiam in generabilitate obiectus
caecus. Omnis a. homo corporis, qd includit ma
am, et somam, licet spiritualem, in corpore
ad dicere potest, qd hoc dicit negare omnes.
quid si ergo videtur corporis, corporum gradus qd saltem
aliquid maa, tunc corporis habet. Maa in qd
i. d. o. q. 2.

Obiectio. Dicas ergo qd transit a nra ad re generabile,
et qd ab re ad nra, a corruptibile, sed maa
Responsio. Maa transit qd. Et distinguendo, maa transit subiectum
in re subiectum. Invenit uia scilicet qd in genera re sola ignis in ligno
subiectum ergo abjectum priuatum ligni, et recipit tangram sub
iectum somam ignis in a. transit tangram tangam
in maa ad re maa ut sola ignis.

Obiectio. Dices ito, maa recipit in se genera re et
corruptionem qd rara datur in potest generabilitate
et corruptibilitate prob. genitrix qd ad in re sequitur
moran, et ea subiectum datur ab eo cui subiectum

sic à scriptione dicti charta scripta, à de alba dicta. 63
bata quam in se recigis, q̄o atiam māe i generat
et corruptione danoian. Tl. generabilis, et corrupti-
bilis. R. concessu. ḡmo ante ceda regando conse, & respondio.
giam, ad probam ex cum ditione in ea sequit. Abs inesse,
danoias qualibet R. alia c. ita q̄d danoian go. q̄d danoia
terit subtile i terminis, id est dici potest subtilia aliquantum
q̄ se generat et corruptionis, q̄ regnat neq̄
corruptioni, neq̄ generari, haec n̄ nota danoiantur.
minim, de alba vero, danoiani et similia trinum
significant h̄ t̄ danoiant, sed subtili n̄ enim
albedo de alba, aut nigro, sed charta vg. aut maro.
Sed saltem, subtili qualibet ab eo danoiani cui
subtiliter, nam actio recigilis in passo, nec in
passum dicitur agere, itam visus in oculo i qua-
t̄ oculi n̄ dicitur visus, sed videns à ḡo vi-
dente.

Dices testio, māe ē incorruptibilis, et in generabilis. Obiectio.
tunc morienta nota nihil corruptatur, non māe
q̄ ē incorruptibilis, n̄ ḡo, q̄ ē immortalis. R. Respondio.
regando reglam, q̄ corruptionibus unio media inter
māem, et ḡoam de quo infra.

Dices quartū Arista dicit māem generari, et cor. Obiectio.
temp̄i saltem q̄ accidens rāone grāvias. R. Dici Respondio.
corruptioni, q̄ uera amittat entia suam, sed q̄
ad uariantur ḡoam desinat s̄c̄ grāvata, s̄c̄ amittat

64
objacio.

minimam sive documentantis.
Dices quinto, si maxima in corruptione compositione
corrumperit hinc generas in potestate multas totius
in totum, cum totum non mutatur, quod est etiam maxima
Responsio integrorum, ut sit in corruptione saltem hinc de
negando regula proposita, ut totum dictum mutari
ad doctrinam, si unius partium gerat, ita totum de
mutatur in cumulum latus, si maxima partium toti
latus.

ARTICULUS TERTIUS an materia sic pura potentia *

Tam acti Notandum est, tam vero, quam actionem est tristis et
quoniam sive activa, quam actionem est tristis et
tristis est sive activa, et diversa, passiva sive subtilissima, et
activa. Tunc. Activa est, quae virtus continet aliquid actionem
illuminans potest producere passivam, quae potest aliud
potest aliquod in se recipere et pati. sic vis calidaria ex
se recipere, et pati. vis est sive activa, passivam habet genitrix ad se
obstructam alterinam. Obstructa est illa quae non
est illa, quam productibiles nondum in productore res habent,
nondum tamen sive anima est actionem nondum existit in rege, si
dicitur res habet.

ut agitudo ad existendum, saltem respectu oportet
divisa, si se est res ipsa possibilis, quatenus ait
ratiugnat existere. Activa sive organica est
sive organica est, sive actio, quae actionem operatur in ipso. Passiva organica
est, et passatio.

actus. fidelis nunc bona quae passiva tam. 65
quoniam subito recipit causam alicuius ex ea in bonam locum. Nota quod
et qui ornat. Oblique respondet actus arbitriating actionem. qd hinc
qd ad eum ab auctoribus sumi dicitur. quoniam pro eius. Nota obiectio.
libet rei extra causas posita arbitrio. sed pro ipsa ea respondere
exigebat rei productum existentia. oblige aliter auctor
dividunt tam actus quam bona. De quibus vide bonam.

in stat: lib: g: c: v: q: abs: v: i: tractarea es.

signant actionem et bona Metaphysica et per ipsam actus Metaphysica
illigunt quoniam respectu diuinae rationis respectu boni substantiae,
existentiae rationis respectu substantiae; itaque actus existentiae, et sub-
sistenter. Metaphysica dicuntur diuinae existentiae. et substantiae. sicut
notatis. questione maneat, an mea bona ita sit bona
bona, ut cultura praeceps actionem ex regrediatis es,
sentia aliter includat.

Conclio primaria mea bona non est bona pura obliqua. Nota mea
ratio. quae recipit tantum in ragionaria sive actibus ad puram bonam
existentiam actionem non dum existit, neque ati obiectum.
nam non ratio bona obliqua existit, sed actualiter ex operatione
istans, non non. pars rerum per creaturam productum modicum.

Conclio ista, mea bona, non est bona sub-
stantia, hoc est nullum, actionem bona tamquam genitivus
tangit, etiam componantem etiam aliter includit. **A assertio**
ratio est, auctoritas Aetius, hic text: 82. quod
est agnoscit substantiam genitum. Unde iste aetius quod
est substantia rei alicuius, non est de causa illius rei
atque mea bona est substantia actus fidelis, quod est

66. includit actiones foalium etiam alios prob. m. id. qd
grasugonif ad actionem foalem, n. à de cœcitate
foalis, sed mæs grasugonif. qd. Etiam res, si
Ratio sda. mæs gma includat etiam actionem foalem,
sagres eam n. tæ. subtem pnum qd. araf sub
iactum aliq. grig. illud scilicet à cuius pœ
actis foalis ad uenientem est. Confirmat. qd
Confirmat. istud subtem est grig acte foali. qd etiam pœ
us mæs gma. prob. grigie. qd mæs grig
tæ n. foal hæc foa tangit pœta etiam alios
mæs congenerantur cum uultu compositione
grig tæ qualibet etiam alios compositionib.
qd est simul cum foa uel postarib. foa
si postarib. foama est, qd subtem. qd grig
foa est, multo mæs grig est qd mæs
qd mæs pnum subtem n. est, sed istud per
tæ, nimirum tæ foam subtem, si usque
suum, ja poterit recipere ois qd foas
Maë & aliq. **Conclio** testia, mæs & aliquo modo esti-
mos. actiones, qd probap. gmo, qd mæs gma habet aliq.
per actionem in seipso, at actiones qd poterit s' illam
manentem, n. ea actiones securum passionum sicut pro
transcender. Itò ois suadentur c' ea actioni
ens ratione, sed mæs gma c' suadentur
ratione, ratiæ ad ratiæ, qd. Dicitur ad
nam tæ aliquo modo, hoc à eas amanente
at actionem in seipso n. transire quo sicut

Dixi aliam supra omni genere passum. 69.

tam ratiōne actiois transactis, quām acti

soalis est physici, nō ac ratiōne inveniente actiois.

Conclio p̄tā mā ḡma includit actuū omni. Mā includit
tatiū ratiōne, qā mā includit aliq̄m ac. actuū antitati
ū. qđ saltan cōstitutiūn. prob. Ans, qđ una aliq̄m.
qđ distinguis ab altero includit aliq̄m ac.
tum, sed mā distinguis ē sōa. qđ inclu.

dīl alia actū. M. ē dīl qđ. Melius dīssertis
qđ ubi dīcīl, qđ dīl dīstis sīat qđ alia dīl.
actū, qđ aliam dīstis mā sīat qđ alia. qđ sīstīnchū
actū ē p̄r actū soalē distinguis, ut actū. qđ per alia
gēlōe sta nō dīng, tālām n̄ mā includit p̄p
actū qđ adū obliūm h̄, cum sit a re extor
caas qđ p̄r actū antitatiū prob. 2dō
gēlōe. Cīs uera antitas ē acti aliq̄s anti
tatiū. alia nihil ēst, sed mā ḡma
ē uera antitas qđ. Tātis, si ē librat Compositio ratiō
ḡgn̄an antitas, tum ēst īḡp̄ibilētēt ē sā.
conponarāt eōres māle, compōstō. ratiō
qđ ē ex ratiō antiby in actu.

Dices qđ dīl sīat h̄. qđ ratiōne. Obiectio
alies sīat ex M̄yphāsī ap̄t. sed ex actu
in sōa, dīl, mā, qđ mā n̄ ē eas in
actū. qđ dīstis uero dīs. Sīunt ex non Ratiōnē.
actū in actu soalē. in actu antitatiū. qđ actu in actu
et sub dīta dīstis. C.

Ratiōne sītē
soalē C. antitatiū
N.

68
Obiectio. **Dices** id, datur gurisim⁹ act⁹ sive g̃o⁹
gross⁹ gassira. q̃ dabit aliam g̃o⁹ gassira

ita gura ab oī actu, ut nullum singul⁹ inclu-

Responsio. Dat actu⁹. q̃ concess⁹ dicit. n. Estrāen

ad hanc m̃ur. h̃ū istam, q̃ n̄ regñat cur-

rāe entis t̃cē aliq̃ gurum actum, i. m̃o, q̃o

gurib⁹ act⁹, q̃o quip̃ gurib⁹ act⁹

Nulla gura t̃cē, contra vero regñat cum rāe entis.
gura & ut n̄ in s̃alte ill⁹ ans aliq̃ il⁹ t̃a gura g̃o⁹, ut actu⁹
actum entitati⁹ inusitat⁹, saltem entitati⁹ unum, alīes ca-
tium.

Den res ans s̃iat ex hy⁹ hypothesi ab n̄
ans, q̃a caravat oī entitatis.

Obiectio. **Dices** testi⁹, ex duob⁹ entib⁹ in actu⁹
gōtē unum g̃o⁹ se fieri, atq̃ ex māa
et gōtē sit unum g̃o⁹ se, q̃o māa simul
et gōtē n̄ possit t̃cē duo entia in actu⁹

Responsio. Distinguendo, ex duob⁹ entib⁹ comple-

te subentitatis g̃o⁹ act⁹ gōtē C. ex duob⁹ incom-

b⁹ q̃i subentitatis N.

pote unum p̃d
se fieri, ex
entib⁹ g̃o⁹ act⁹
gōtē comple-
te C. ex inca-
paci⁹.

ARTICULUS QVARTI
an
materia habeat vid
entitatem
et existiam diuer
sam à gōtē

Notandum: primo existiam in rabi^g crastis. Existiam
ca:ⁱ illam qmⁱ soam i^e quares sine tāia goa rab^g crea-
litas habet, qd sit extra cāas, at extra nⁱ tis dñio.
hīl & letig sumend^o. nihil goa ex, qd cultur
hab^g gregaria actualiam ual^g a, & quares
hab^g actualē tāa, extra cāas uas in nāra
nāe qⁱ antea suar^g ans tāe in goa ul
rosa in hygane, at fructu^g arbore qd uari
fructu^g ab arbore, at ex spinis rosa proce-
dit, at qmⁱ exil, inda, ubi latuerat, tunc
ans actu^g atqⁱ distare.

Notandum est hanc ab alijs dictio. Nota eis,
qui ex rea rae ab alijs rae tñt al grm. Inveni ab alijs
de etiam diversis fundatis utriusq; prob. expmata rae
ad am gacularam ac propriae mae
etiam.

Noland: tria ex isti m. sian g. i. gran per quid si
mat productionem qua sit res ipsa, sic pro ^{at existia} rei
dictio bona iognis producit i. gran quoq;
ex isti m. bona iognae

Noland. p. 10 ex Ruy. hic trac. v. q. 3. Existia
suglicem àe existian, totalem, et completan à duploz,
partielam, siua incompletan, quam colligit ^{Totatis,} et partialis.
ex S. Thom. l. 3. q. 40. a. 2. ad 2. Existia ^{Existia com.}
conplete à re ipsa substia q. conuenit nra ^{plaza raspa} substia à ^{stabilitate} q.
completa, incompleta vero rea partiali. Invenit nra ^{incompleta} con-
at sicut nra completa componit se rāde ^{partes} incompleta à ^{q.}
partialibz nra et sicut, tanq; ex partibz ^{nra} partiali.

90. realib⁹ et essentia lib⁹ ita existit complete
illig⁹ componit ex partialib⁹, ac simplicib⁹
existit⁹ hoc⁹ ac maa.

Nota maa
primam ha.
Conclio ema maa gma habt existitaten
bare entitatem distinctam realiter à soa, cum qua compo-
tam realiter
distinctam à situm constituit, quod est ex actione qualis
mda, cum superioris arti. at prob: anglie. gmo qd
qua composi.

distincta soa percutta existitare, illud ei⁹
distinctum à soa percussus habt existitam distinctam
à soa. alies si idem tal, atq; id
indistinctum simul cum soa percussus per
maa habt existitare percutta soa v⁹. Et si
id qd gma superponit ad alijs habt existi-
tatem distinctam ab altero at maa gma

Forma adu. seg. gma ad soam, soa n. ad uip ex gma
citur ex gma maa. Testis qd habt diversas actias

productivas, habt diversas quoq; enti-
tates, diversas actias ad diversos
terros trahant sed maa, et soa habet
diversas actias productivas, qd enti-
tatas diversas, nam maa qd actias non
productivas habet crecam, soa vero ge-

Maa habet
existitam li.
Conclio etiam maa habt existitam diversas
actitas ab existitam soa, ita trans pricolum. Sen.

terum naelium lib. i. c. 4. Suar. l. i. Assertio
Mat. d. 13. s. 5. per se lib. 5. naelis pleniorum
philie c. 12. 52us. hic t. i. q. 3. fol. auctorume.
c. 4. q. 13. Mand. physice dispace 2. s. 6.
Musi d. 5. q. 4. Coni c. 9. q. 6. a. 2.,
Sforchia galas lib. 2. philie conteng. c. 3.
thesi 3 s. 1. et seqibz Andreae de Stige
c. 9. et glares citandi. prob. pmo ex probatis
mentis artis i. phys. hoc se ubi probat ex mente
naem ea in ganarabilem, et incorrig.
libilen, ut sic maa existaret solitudo
existiam sola. tum quoties sola dico.
ut dicatur, ut atem geriret, toties ab
geriret, ut faciat maa breviter greges
est gravabilis, et corrugabilis contra quando res
artiles. prob. mi. tum res perit. q. 6.
am illa suam existiam, et tuni dico
ut prob. q. 6. aequil existiam, ut
si existia maa est eadem, tum existia
sola, tum quoties amitterat vel
aequeret de novo existiam sola, toti
existiam maa amitterebat, aut aequeret
de novo existiam cum sit eadem ma
ea et sola existia, stum ad varrios
q. 6. quoties geriret, aut producere,

92. de novo sōa, toties gerivat, aut produceat,
probatur. res māa. prob. sit māa nō bona inge-
nacabilē, qđ gōtē producē ab agente
reali, vel atm corrumpti, id hanc dñbīa
nō bīa ingenacabile, aut incorrumptibile
at si māa existat, qđ existiam sōa
tum gōtē producē ab agente reali p.r.
ab eo res producēt, vel dñbīa, à quo
est tūc rai existia vel corrumptif qđ

Definitio. quā res existit ē qđ producēre
productus, aliud nō bīa, quām rem extra cōs. coe.
fatis ē. aliud nō bīa, quām rem extra cōs. coe.
producēre. id hanc, et producēdo sōas, dicere.
rem extra dīcet hoc iygnum pī dare existiam ab ei
ab gōtē.

māa existit, qđ existiam sōa tum
māa existia abī erat, ac corrumpti,
res ab agente erat. qđ ab illo quāp
abī erat p.m. qđ existia sōa et māa
sunt adēm, sed existia sōa, ut gōtē sōa
māatis existit ab agente erat, et ab
ad am dñbīa qđ atīam abī erat, cor-
rumperatqđ existia māa. Sit gōtē prob. gelio
qđ māa ē extra suas cōs. qđ agere existit
nō existia alienā qđ gōtē. M. ab dñbīa
concedit. p.m. qđ uideat ingoibile, qđ
aliqd sit extra suas cōs. id est qđ aliud

Si extra suas casas, qd atiam non impossibile 93.
qd maxima sit extra suas casas, id est quod non
est extra suas casas, sive existit. Suntio
non impossibile, ut maxima existat extra suas
casas per modum illum & si tu existias mo-
dus sit, per modum illum quod non est extra
casas. Confirmatur, quod si est, scilicet per me. Confirmatur.
maxima existiam in alio aliquo, et realitas
distinctio est extra suas casas, tunc non est
atiam est alijs alibi per albedinem ex-
istat in alio uero. Tercies statimque
nigra, non est est alba per albedinem in
darkib, ossibus, aut maxima existiam, hoc
autem absurdum. prob. ergo quod si sunt
albun est prouenit ab albedine sua
liber, ita est extra casas prouenit ab
existia sualiter, qd si per existiam hanc
distinctio a maxima sicut non est sualiter
existens, tunc non est atiam sicut alijs
sualiter album per albedinem non est
distinctio. sed dicas nam est dispa. obiectio.
rem. quod non est, scilicet alijs est tale per
non existiam in alio subito, existia
est sua, quoniam in sua sit, sua habet in
issa maxima, et non existia atiam illigatur.

in mala qd a. lā alio tunc in subto, potē
 illi tribuere etiam foalem, qd atiam ex
 istit sōe, cum sit in ea potē illi tribu-
 era existere, sed contra si qd tribu-
 tā aliqd sōe existenti in subto illud
 quād ad tribuere subto, tunc illud qd
 in aia tribuaret illigans tā atiam māe
 sed hoc lā absurdum, qd nullū dicitur
 qm illigera, scilicet uis mani facta, qd si
 cut in aia lā, existit lā, qd aia lā in
 ergore, dō tribuere ergo existeret ita
 cum illud existit sit in aia, et aia in ergo,
 rē dō quoqz ergo illigera.
 Probaf qd qd hibit diuersas singularē producti-
 ones, sunt quoqz diuersa ac distincta, sed
 existit māe, et existit sōe, hibit diuersas
 producties, qd atiam sunt inter se diuersae
 p. m. qd diuersarā actiōnē sunt diuersi
 trī. g. m. productio existit māe lā creā
 sive independens à subto actio, productio
 vero existit sōe nō lā creā, sed dependens
 à subto actio, et haec sunt productias, absqz
 dubio distinctas, cum uni, etiamsi actio nō
 pōd convenire, tā dāgōndā et independens
 à subto p. m. productio existit māe lā illa
 sōe, qd e māe, sed māe productio lā creā,
 contra productio existit sōe lā illa sōe pro-

ductio. q. m. qd nisi una ad auxiliū sit, produc-
tio mea, et aīg existit, hinc nām
sit una, qd producatur mām, et altera ex.
istit, sed nō potest una producere mām
sine existit, idem de sā dico, et aīg ex.
istit. qd cetera qd producunt mām, producunt
etiam mām existit. M. ut p̄ ex sa clara.

195.

q. m. qd, ut, aīl, Mand. d. 2. phys. s. 6. *Assertio Mand.*
Dolce.
q. s. o. actio, qd hīnq ad producendum mā-
m, sive, qd idem ē, producunt mām ten-
dit ad eum constituantur extra cetera res
qd ē sacra, eam existentia, sive tribuunt
existit, qd actio qd hīnq, ad producendum
mām producunt quoq; aīg dem existit. At
ē ex hīis notum. q. c. qd cetera actiones
actione producent mām ē uerū existit,
cum hī actio illa nāaret, nō existerat,
sed ē existentes habet qd actionem ad ipsam
tenet et nō qd aliam, qd ceteram actionem
tendit ad mām, tendit quoq; ad illig existi-
tū. Explicat hoc citato loco à Mand. Expositio
hī uerū verbis. Suggestio in producendo
mām p̄ma duas interuanire actiones, altera
ram. qd cetera producunt, altera qd existit
de actione qd hīnq ad ceteram quarif ex altera.
sive qd illa faciat, producunt, requiriunt ceteras
contra si producunt, qd illa actio conclusa quid

96. alia producit quoddam existiam, quia sacra
sunt inter se existentia. illig. social actionem
Quid id non quod non est aliud producere rem, nisi illam consti-
tuerit extra suas causas et in resum non, illig.
n. potest non res ut producta, quin illigatur
ta, facta a. quod non est nisi existens.

Assertio. Contra hanc conclusionem à ogio Tomistinus
mihi dicimus, assertum nam in hebreo propter existiam
trahit actiones à se, sed cum accidere à sola, vel com-
posito, hi obligeantur.

Obiectio. Primo mala est gura potentia, ergo nullum
habet actionem propter. ego neque existiam

Responsio. R. D. Ans est gura sola subtilia, nullum
includens solem physicae t. sola gura
subtilia, et nullum includens actionem enti-
tatem, aut Mataph. N. talis a. ait ergo
existia.

Obiectio. Dices stō, si tam mā, quam sola libet
existiam propter, tunc idem compositione
libet duas existias quod est absurdum R. D.

Responsio. libet duas existias partialias, ordinatas
ad unam totalem, c. duas totales N.

Obiectio. Dices stō, quod adueniat entis in actu,
sicut ens est accidens, sed in mā libet ex-
istiam propter, tunc sola adueniat entis
in actu, ego sacaret ens est accidens R. qd

Responsio. aduenit enti in actu completo c. in actu
completo N.

ARTS CVLVS & V3 NTg. 99.
an
materia habetatio
propriam existiam.

Hanc questionem ad metaphysicam spectat solvendam ex
illis quod de substantia in coi disputatione. quae uenit
dulcis nre attinet. ut uideret a quod dicitur. Assertio
libr. v. phys. t. 2. q. 4. Muri. s. q. 2. nra. variorum
et nobis graviter uanda uita ita quod dicunt
breueritas auctores dicunt. alia alibi.

Noland. id ymo ex muri loco est. eas Assertio Muri.
substantiam illi modum eas se existandi cui quid est de lib.
eggerit modus existendi in apie degende substantiam illigat.
ab illo. sicut ista modus existendi in alio
cum degendia deglare. et hoc quod quoniam aliis modis existent
in alio cum degendia tangere non subrogatur.
in his rationibus. ut accia. vel in bonis. ut sole ma.
etas. alia vero tangere in suggesto sustent.
tanta. ut huic est Ceti in uerbo diuinorum
Ita suggestio quoque. et suggestio a predictis
hunc illius modus existendi per se sua inde
pende ab alio vel tangere a subiecto vel tangere
in suggesto. prior conuenit alia rationali et
nra. substantiabitby compleatis. sed vero modus
conuenit suggesto substantiabit. cui regnent
alteri coi cui tangere suggesto. a quo sustentat.

sigut regupat nra substantia combatae eoi.
cari a utrius tangam tubo vel in haerisonis, del
mi soais

II.6

Notandum, si rem modum substantiae con-
venienter suaramet potius qualiter pugnillis.
qz à tubo m̄ qz ea n̄aie degenerare,
pugnat, ut ea deconali, et n̄a complete sub-
stanci, posturam vero nulli per antitutas
tūcias, sed & modum pugnandum, et ex-
tra rai ab ipsa tūcia et existia distin-
tio prioris, qz si ea deconali etc. conve-
niat per antitutas pugnandum, pugnali-
tas i. dico, pugnali tolli, pugnare tam ea
deconalis, qz ea n̄a complete pugnare
degenerare à tubo m̄ qz ea n̄aie, qz
ē absurdum, n̄o posterioris & homologae
ē, qz alias uerbum haeciam assuare
n̄ potuerat, si illa & suammet tūciam
fuisse existans, sina dependens ab alio

Notandum, testio, substantiam pugnando
accettam sacare, et res sit indagandus
à tubo vel in haerisonis tm̄, ut aliquod vel
vel in haerisoni simul et in sois substantia
uero ito modo dicit rem, quam ali-
ci indagandam ab alio tangam pugnandi.

Responsio. hoc. Etis notabilis & ad quan pugnando

gram libro subiectum quo modo, rāo ē, q.
E Unde ergo duci sicut suam et entitatem ^{A propter pīa}
ab oī subiecto, in hāc sive qdā qā subiecta, ^{habeat propria}
cui ex tāia regnatur in hāc, in sōis
qī qā hoc lī gōgriū sōe, qī nulli nisi
sōe conuenire potē, gōgriū māe q ad
opposita sōe conuenire n̄ potē. Tāa.
conuenient māe per quām entitatem qī.
probet, qā alia, tāla subiecta gardini.
rem pīam ab latā māe sōe in sōe ^{A propter pīa}
subiectum tamqā sōe accidentalē, ut sub ^{subiectam inde}
sūtūlē. R̄ stō, māe libro subiectam in ^{pendem à pīa} Responsio.
degandam iī sōe, cui unī, et qā latē,
qā redit in cōi cabilit, alteri, ut suggesto
to, qā habet māe qī sua nāa, illud habet
a sōe, sed māe libit dicta subiectam iī
nāa, qī a iī sōe. p.m. qī ex sua nāa
in cōi cabilit alteri, ut suggesto, illud libit
ex nāa subiectam, nāa eām sōalam ger
quām lī sōaliter in cōi cabilit alteri, ut
suggesto, sed māe lī ex nāa sua in cōi
cabilit alteri ut suggesto, qī p.m. sīas.
set cōi cabilit alicui ut suggesto, cīst ug.
sōe, nam soli sōe māe cōi cabilit, atqā
sōe tāya suggesto n̄ lī cōi cabilit qā ab

g. m. qdli alicui ut suggesto cor cabile
 obi subsidere goa aig subsidia, cui coi.
 Subsidentia cap, sed maa n poti subsidere doce sub
 e modg, sive
 tinae existia, qd subsidia i modg sive lons
 us unig exis, intly unig existia, gregus aig solig
 existia. trating, cum quo habet etiam coniunc
 tionem.

ARTICULUS SEXTVS an

materia possit exist.
 erc
 sine foa substiali.

Maa n poti Conclio, ma n poti realiter ex
 realiter existere sine dī foa substiali, qd cois
 ne dī foatim aorum, qd existia, et subsidia
 existere. Propter maa tribuan, qm aorum at nul
 b maa, qd existiam substiani qd illi
 negant, ratiō, si n. realiter possit ex
 istere abq dī foa, huc dicitur ual
 sine dī foa produci ual habitare,
 cari, n succede alia, sed neutrum go
 ti dici, n gnum, qd qd contra
 alam rei exigiam, atq inclinacē h
 poti dici propter dī foa, n realiter se
 produci maā, sine foa, i contra
 alam rei inclinacē aggetans ex ree

tanquam comparsum sva coniungit, qd. pro
duci viva sva mem, nō potest iū proprie
tati realiter, qd ab eo, ut creatur mda
realiter, abet eam creare sive exigen
sive raa, hoc ē cum sva, sicut aen
solat in corpore. probat sive pars. quod qd
ipsa mda ē rei gra priuat sva. qd p
illam mda sibi unitam cupit, neqz
chiam potē ab extrīo priuari, qd exers
extrīum priuat mda, sva p̄d uendit
aliam spon in subo.

82.

Conclusio s̄ta, mā p̄ia potē.
slam dei potē existere sra in spon subo. omni spon subhal.
sticli ē suar. mand. Con. Raa. et al. assertio ua.
orum, contra tomistas alijs, dico alijs riorum aucto.
qd n. ut mda ē agud mand. d. a. g.
Sag. d. 1102. audia argu. conuicti con
tra s. Thom., ut illi s̄a opinant ad
mā sentiam accedunt. qd mā potē probatur
id, qd hbt propria ad distinctam et ab illo. scilicet.
entem, qd existiam, ab entie et existia spon
potē ut qd existia sra spon, ut n. alijs
existat alio opp n hbt, quan entie et
idem propria sicut ad hoc ut alijs sit albus
probat subua et albedine nihil regis sed
mā hbt propria ad distinctam entem.
et existiam qd etc. probat s̄to qd qd n.

extra obum oīgoā diuinæ potē s. abstam goð bei fisi
sed manm existata sine Goā nā extra obum
oīgoā diuinæ, qd. goti manm sine Goā exis-
tata. M. ē clara. E. m. qd qd h̄ inglicat con-
tradiccionem si Goā illud dicitur ha obum oī
goā Goā continet, sed manm existata sine

Pueras si. Goā h̄ inglicat contradictionem qd. E. m. illa
qd implicatores de inglicato. contradiccionem da quia si
Goā tūtū vera tūtū affirmat, at negat
responde aīgden, uel da quia dīa proprieatis
contradictoria sunt idem eadem tempore
vera tūtū uel da quo additum tempore
et momentu uerum tūtū dicere, b. et nā
qf. si hoc sine līa tūtū, uel magis abgo
sine alterius, ten uerum tūtū dicere
eandem rem eadem tempore ac momentu
to līa, at nā līa dicere, uel qd ex cīia hō
no librat līam, sed ex hy līgoā h̄ librat
līam, qd implicat, quod si tem obtui cerebri
hōres tūtū qd dicere auerint, idem etiam
eodangi tempore tūtū, at nā tūtū goā telos
līles sansu conuincendos tūtū nūl, at
ut qd am à raccordisiby, iuxta dīi cīia
logi extant eadendos tūtū, quod sateant
eadi, at h̄ eadi rem minimam unam tūtū at
contradiccionem si Goā tūtū simel uera, adeoq
uel in uirtute testatur, dum eadetur nā tūtū uera

q[uod] n[on] c[on]cedit, sed alioz[em] c[on]cedi, aliud[em] c[on]cedi
naturam licet m[ea] existimat sine d[omi]no non
existimat. Quae prognosticas gloriæ historicæ etiam
dam ad eum tempora naturæ tunc. p.m. si
naturæ prognosticas gloriæ historicæ, naturæ prædi-
cabilis m[ea], tunc ista tunc, quæ m[ea]
existimat at n[on] existimat, atq[ue] haec sicut
naturæ m[ea] sine d[omi]no existente pro-
dicari q[uod] nullæ sunt. p.m. m[ea] l[icet] inde
gadans in existentia à d[omi]no nisi tamen à e[st]o
ad finem habet n[on] existentiam prognosticam neq[ue]
ergo l[icet] ut actu alitas existat eadem finis
sae existit. prob. istius gelo accio sicut a[ctu] probatur
d[omi]na sine subiecto, q[uod] etiam m[ea] sine ha-
bitu m[ea] l[icet] ab initio existit, at producit
actio inde gaudens à d[omi]no, sed eadem
actio qua r[es] produxit etiam consequitur
potest in suo esse q[uod] potest etiam m[ea] conser-
vare sine d[omi]no eadem actio, qua p[ro]mo produxit
hoc l[icet] crevit.

83.

Dices ergo, si m[ea] existimat sine d[omi]no est obiectio.
in actu, sine actu, sed hoc implicat, q[uod] n[on]
potest existere sine d[omi]no. ex distinguendo Responsio.
Mihi est in actu existentia l[icet] in actu d[omi]ni
subiecti. N. N. etiam m[ea] isto est sine actu
existentia d[omi]ni sine d[omi]ni. c.

Dices isto, si m[ea] existimat sine d[omi]no, tunc obiectio.

Responso. sub nulla spēe generat. qd ē salutem. Ex M. Abs
generat n. sub spēe genere pōte gestire

Obiectio. **Dices** testis, illud lā pōte sīna quād exis-
tīc, sīna qua ras nālitas existeret pōte
atq māa una sola nālitas existere n pōte
q. sola lā conditio sīna quānō exsistēre

Responso. ac. Ex distinguendo, M. lā pōte sīna que
n exsistē nālitas c. grotēnālitas n.

Obiectio. **Dices** quartū qd n hbt exsistēnālitas qd qd
nā uniaq n pōte existeret sīna sola. qd alia
existere pōte sīna exsistē. qd imglēlē
māa qd n hbt exsistēnālitas qd qd qd
n pōte existeret sīna sola qd nullas
hbt exsistēnālitas, nullasq exsistēl qd qd qd
sit extra oēs cās, sed māa qd qd qd
uniaq sola n lā posita extra oēs oēs qd
nec hbt exsistēnālitas, qd qd qd qd
M. nō ex dābōa cāta. qd qd. at vñnūl
declaraf, solūn cōpositum lā posita extra
Eas nā nāa qd qd qd sola n lā com-
positum, naqz dā conditibit, qd atiam n lā ex-
tra oēs lā. M. dā lā posita extracās, qd
valingt dātis oīn cāsum cālityl d
qd ita valingt, lā solūn cōpositum qd ex
hōlā cōposito producto qd qd qd oēs cās
suasq cālitas sīnānt, ab qd qd qd
ducāl, n cāsant cālitas sīnānt sīa ad
tina sui exarabit. declaraf M. qndiu

alitas esset, neq' di ultimum sui exercitij 80
sinan vanaverunt eamq' causaq' effig' unito
cais, et quodammodo illis inclivis ac groinde
Dom existens ut potest q' ab eis in gno mei
et adhuc sentiat, nec extra illas totaliter
accidit, sed si adhuc qui in agnitione, sed
ad agnitionem attingent, rima pronuntiant
tobem tandem calites eorum sunt in ex-
ercitio, q' nra existens ei' vident. sed q' Responsio.
concessa fma m. d. m. at probacione distin' Nulla res habet ex-
ceptio, nulla res habet existiam partikelam, nisi positum sit
in ipsa sit extra o'c' eis. N. totaliter extrahit eis q'.
actio.

Quaeres primo, si mag sagarata o'm s'iam' queritur.
magnum regnare peculiari, quare ad m'a
existiam. Sto' est ne miraculosa, si u' reg-
nalis g'sarao talis. Tertio q' si g'sarao
abla, q' ordinaria.

Rad emum cum Mand. d. a. phys. 39 Reason.
n. 1009. n' 33 S'ora g'aculian, et nono datur ad
g'eu' su' regnante concomitare s'ora, r'as
li, q' actio illa per quam m'a g'sarao
sub s'ora e' sufficians meam g'sarao
degenerantes a s'ora q' sufficians quoq' e'
g'sarao sagaratam a s'ora. g. c. q' a'is.
casentia si s'ora nihil reperiit a quo actio
illa g'sarao simpliciter degenereat q'.

86.
H. declarat à Mend. loco cit. iste ex glo. si sol omni
à Mend. luce ea spoliarat, gōal nihilq; gravari possit
genua quo nunc, qd sol aig qd productio sunt
luce pectora nra qd et māa sine gōa atestis
qd māa in sua entia existit ne substantia datur.
dat à solo S. o, al h à gōa, qd rauadent
gōa h ex glo. t' e nouo aut sectione genua datur.

Rasponio. Ex ad statum cum Mend. loco cit. Mend. a.
Mendo. hic qd. dicendo isto. S. o. talam actionem seg-
naciam quod modum in quod substantiam ab
testa Forero in glym. questione nostra. ram
pno si supernalis est actio de nouo datur.
procedens quā māa g. seruaf sic non est mira-
culosan. i. noua, antiquiora videtur actio
sed griseis g. linea. isto si de supernalis
illa actio. qua res gravat grates debitur
et exigiam per staty glym ordinariam et
cora dat decorationem quo sag. datuere nos
meam alieni id suo g. curu nullus seruare
sine gōa. sic supernalis est. ut patet h
a. nalis. nāla n. supernali sic acc. ex glo.
posita e. d. qd seruare statui et ordini debi-
tum h. qd ex cor. decreto sacare constituit
sag. qd a. sag. id decreto sacare de-
bet et ex. qd semper siunt probables col-
ligi gōa assidit Forero hanc gravitatem
Mun. cit. loco aggratal grates nāla. qd
grates nāla e. gravari. testa mun. uel

Assidit
Forero.

ercent mādā n̄ adhibito cīmūl concūrsum,
ad prōducāndā uel gerāndā alijs pām
sicut n̄. grātus nēlē tē vīna sōa, itē
ex grātēndā tē cīmā mādā vīna sōa
quād modūm eo qđ vīna tēlē absȳ gerān
ad prōducāndā uel gerāndā sōam n̄.

89.

R ad testim Vasquez in v. s. l. i. d. 106 R. e. g. nō.
c. 2 sōam bei abstām et ordinatā dūg. Vasquez.
licet sumi sōa, quām si glēcā vīdāre
gotas, mihi probat exēticas suā. l. 2. Met.

d. 30. s. 19. ubi ex certia Thed. agnōdo.
Thom. v. s. q. 25. a. 5. ad 1. ait sōam bei Potentia
abstām ēc. q̄ dīderat vīna engōia uel hēi abso,
lute dēsio
bīgōti, et sōna vīla vītrīna vōltis, ac si i. b. o. hom.
ne ullo raspu ad nās resum, uel alias cīmā exēticas.
sōa nāo ordinaria dūbē ordinis accīgīt, fīdūples sōa
modālē rēganat sōa bei gro et hēt dīsene. ordinaria a.
tan sōiam et vōltam quā dīg dērānt hō
estī, et h̄ alios cīmā carē, cuīq cīmā ordinis
sint, hoc tē sōna nādās vīna supernāalis
sōo modo et magis ut suā. ait uītālē dēsēntio
issa sōa bei gro ut ogarap stūm leges
cores uel quātāy ogarap tē stūm vīas
leges, et carē, quās in usso dēstālē. Articu
lus sagittimus, an materia habeat, ostēntiam
et qualam.

842.

ARTICULUS SEPTIM
an
materia habeat
potentiam, et
qualem #

Sensu quicunque, an materia habeat aliquam potentiam at si
 habet an illa sit causalis, an vero accidentalis.

Notandum, aliud est genere, at non con-
 sequentiam, causam non nec potest habere ad ac-
 tum aliquam in consequentiam, ad quam tamen potest in
 habet secundum logos, nec hoc in habet genera materialia
 actionem & potest obsecari tandem sit, alibi

magis ratio de C ad voluntarium habet tamen consequentiam quo
 Non repugnat modo a. in consequentia a genere istiusmodi que
 nantia, ratione vero dicitur, alio modo in consequentia esse
 causalis est, ratione vero dictum, alio modo in consequentia esse
 purum antecedens, & ratiocinatio in genere regis in specie vel individui
 actionem impetrans ad actionem radicis, alio modo in ratiocinio ad ac-
 tum in specie, alio modo in ratiocinio ad actionem in horum
 ieditione, sic patet usque de libra in rego-
 niam genere modo ad actionem illorum, & nec igit
 patet, nec ulli individuo alteri sub specie
 hec, nec de eiusdem genere generatur, ad voluntaria
 modo genere, & alio modo sicut ut quis ex parte
 in genere generatur patet adeo at naturalitas voluntaria
 ratione generatur in ista accognitio de libra in rego-
 niam ad voluntarium, & nulla hoo intellectus

Dicem spaci i hunc solam potius ad eosq; haec
sequitur in qua huc n: reducatur ad actionem. sg.
Ista a Alex. de Ang. tum q: ultima acceptio sententia
e nimis stricta, pma u: nimis laxa, q: si illa
tali potia q: reducatur ad actionem, sive in spaci,
nam potia tunc si hag ponatur in laido aut
ligo spiritualam aliam, q: tunc de huc potia
natur, et aia libet potiam naturam ad habere
signata, dicunt qd alij potiam esse illam q:
solum ab agente supernatu vel liberorum
ducit, de supernatu agens hag q: potia
supra naturam cuiusvis rei agere agens u:
liberum, a hco, et Angl, p: u: homo agens
internum, ut avens naturam n: sit liberum.
dicunt ad eas potias esse n: signata q: pro
dicunt ab agente libero ut liberum est, q:
ista potia videtur generaliter a libero arbitrio
ita potest esse, et n: esse, nam a: a determinata
prognosticat potia naturam, id est q: in predictis
potiis ut has potias, sententia qd est festina dicti.
Alex. de Ang. n: improbabilitate, qd illa sit potia est, q:
potia q: includit ordinem ad actionem, potia n: ut clubit ordinem
potia n: relationem qd unde atiam potia
sura, et obtemperat qd in sequentia u: u:
est qd in hib relationem ad actionem sed solum illi
in regulam p: dum recipiatur.

Notandum, potia naturam alienam dicere non posse, m: t: e:
t: am, sive naturam, alienam significare, sive potia duplicitem.

Nota potiam

m: t: e:
t: am, sive naturam, alienam significare, sive potia duplicitem.

90. *lācām.* Rāmota dē q̄ īdīfferentias respicit. Sām sōām
Rāmota pōā in cōi at grānd māe stūm se. Parlārī rāpi,
māe ē i q̄ mīcīl hanc ual illār cārtā sōām subtilēam,
cōi respicīloām at grānd māe t̄m gro ut ē a stēla cārtīgī
Parlārī ē q̄ t̄bē dīspōibg, at dīchāantibg ad cārtā sōām
respicīl cārtāk n̄. agrav in māe iatrodūcat sōām ap. iōv
sōām subtilēam dēt p̄ig dīspōi par calōrām rīccia

Concligata, nra habet suam nazam ad se
asprobat omnia et cetera, ut infusq

*Nota, maán Concligena, mæ hbt goám uazam ad se
habare goam as probat gmo, ga & tægilitas god, ut infelix
ueram ad fons probabef, & tægilitas hbt goám, nihil n. m.*

...is res h[ab]et gran[de]m t[er]ritoriu[m], cum q[uod] s[ecundu]m s[ecundu]m
t[er]ritoriu[m] max[im]u[m], q[uod] s[ecundu]m max[im]u[m] habet max[im]u[m]
st[ri]ctio[n]e recipere in sa[d]as d[omi]nicae et
quas habet t[er]ritoriu[m] ordinem ac regim[en]tum,
mox d[omi]ni q[uod] habet s[ecundu]m recipiendo, hanc a-
nim recipiendo et ea transregionem patet
q[ua]ntam in gen[us] quam in specie, quam in in-
tendendo ad actionem, hoc est ad locum s[ecundu]m hy-
drocivit, eam q[uod] recipiendo uniu[er]sitate.

Concl. ista, in cotid. ois p̄ea à māa es.

Nota yean **Conec**: ista, "Cota ois sea a raa ee,
ca asialan garan. Grobap, ja w, qf i ariali ni h go.
natura. ta segaran, see ra rive raa ab ea exi.

ta segaran; like raf like rae ab ea eri
di taria, at goa l'a tariais mea g'rafi
ra, nagi rae poti segaran à mea, ita, ut
illig nibilis maneat taria, taria n. seal

Essentias et individuas, & inseparabiles, dicitur,
individuas uero ternarias, at quaternarias, &
tertias. si unitaten subtilitatis, napis quaternarias da-
nabit, quaternarias, sed si est ternaria, et ex

terario binarij, ita et ab hoie nō poter veliam
sagare, ut homo maneat gō neḡ a mā
goam dīaria lēm ut mā maneat. Sūt si a
mā cēnt subletas oēs goa. q̄ tolli pote
nāt, nāl mā pōt recigare goam huius.
dī a sād i dīnden nāl si pōt q̄ hibit
goam adhac recigandi q̄ tolli n̄ poter
nam alies subletas ac sagata fuit ut n̄
n̄ habērat goam recigandi goam, q̄
neḡ hibet goam recigandi goam. sād
salvū e grecys, q̄ atiam antīadens.
q̄ eff e ex tēle gesectibile, illud hibet
goam recigandi goam, siua gesectibile
alies n̄ tēt gesectibile, sād mā dī ea. Mā dī ex
sua mā gesectibile, tēm q̄ tēt ariacum,
glatum, tēm atiam q̄ tēt ari sibitum
hibet goam recigandi goam. Tertio, sād
q̄ raf sicut goa, ut aliq̄ goa n̄ sit goa p̄
imperat. Probas segla, q̄ mā tēt tēt
lites goa, ut videtur, at n̄ tēt goa. q̄
a quo sagari goa oīs goa illud utriq̄
n̄ tēt ampliig goa, atq̄ in sentia għar
sagari pot oīs goa i mā għiex
goat ut ampliig n̄ tēt goa.

Conclio testis, licet sagari n̄ goi goam proxima
goa vanota, siua u'lis a mā poti tēt goa a mā sagara
proxima, siua garbari, inadegħi tħix siu. ha inadegħi
ejudun għot-tarha, għekk ġi manifesta, q̄ oħra.

tunc dī pōa partis separari etūn grotib
qđ sagas ad qđ connatal hoc s' dī pōes
ab ha separāt̄ gout, qđ atiāgoa grotib
Concl: quarta, pōa urbis māa n'ā acci
dans māa sugaradditum sed illi urbis ita apud

Assertio Rer. uir. s. et homi 13. q. 118. a. 1. ad 2. ubi sic
s. Thomas ait, abz ad quem ē imgoa māa pōa ē pōe
de pōa māa substantialis, at dīo gōe māa n'ā aliud quām
qđ tērē ē grateraa Com 1. phys. c. 3 q. 3.
a. 1. c. 2. Rer. hanc i. de māa q. 6. Mend.
2. disp. phys. sec. 2. Mus. d. n. q. 3. Alex.
de Ang. c. 6. et aliorum. probat̄ gōe acci

Assertio Aratoria Artis i. de greci t. 86. ubi ait māam

stūm qđ māa ē sine quantib⁹ māa, sine
stūm antīc⁹ sene progrām) ēē gassiuum
qđ, ex quo ē idē atom. dī qđ ē gassiuum
stūm antīc⁹ intrīcā, ac progrām ē stūm.
Sine gassiuum, entites n̄ rei ab tērē reali-
ties n̄ distinguit̄, sed n̄ ē stūm antīc⁹
sine, qđ stūm tērē gassiuum, ēē tērēlitas
passim cōt̄ pōam, gassiuum n̄ ē nihil ē aliad qđ
ē libe agt̄ libe agt̄ sene pōam recipiendi glāre
vīnam recipiē ex dīta in hanc rem ut e qđ autōres
citat̄. probat̄ stō rād̄ qđ ē tērēlitas
cogituum habt̄ tērēlitas agt̄ dīnē recipiendi
et māa ē tērēlitas recipiēna boarunq̄. qđ

Et quod est essentia litterarum est essentia litterarum recepti. 93.
unum sed una est essentia litterarum substantiarum.
ut gatet ex deo eis deo eis una in qua substantia est
substantia genitrix. q. m. ea substantia est actus subiectus
id, quod nat. actus subiectus est potest subiectus, id est potest
accidere hoc est recipere secundum in se sinunt
alii, quod habet subiectum. Propter tertium
si deo una est accidentis hunc una nat. ha-
berat alienum secundum ad recipiendum, hoc ipsum
accidentem nat. est per se aptum ad id recipi-
endum si pertinet cur in aliis per se apta
sit ad secundum substantiam recipiendum, si primum
de illa secunda substantia quare est an est accidentem
si secundum ob dubium processus in infinitum est
est absurdum. Quartum si una in aliis essentiis
huius secundum non accidens, tum ex una et huius
nunquam habebat unum per se sed accidentem
quod est substantia et contra substantiam i. phys. t. 82. Quare ratione
que ut unus unum per se ex uno ob dubium substantiam
ex illius secundum et alterum actus recipiatur per se.
secundum genitrix est secundum atque si una secundum
est essentia sed accidentialis tum huius secundum
at actus in compositis physicis non sunt recipi-
tibus accidentibus et substantia diuersa est per se
nisi ex una et secundum sicut unum per se.
Conclio quinta, una habet essentias ordinem

14. Mar ad soam à muri dicit q. cit. Mand. aliorum
Mand. aliorum probat q. ga illud de ceteris tē respectum
Quid dicat sine ceteris ordinem libra ad rem aliquam
P. e. assoluta si hanc à cuius rei vel huius potestate est
ordinari ad si hanc à cuius rei vel huius potestate est
rem aliquantas degenerat ut si cetera impossibiliter
entitas quae libris ordinem ceterum quae
est impossibilis atq. non posse ita degenerat
à potestate soorum ut si soe sunt impossibili
tates non quae est impossibilis ex non
habet ordinem ceterum ad soe. M. e. g. se
dare. q. degenerare ceteraliter à libra de.
Iapenberus. Cetera talis ab aliis ut sine illo non
habera sapientia tē potest esse p. m. sine q. ra
sentiam talis captiuum soerum à impossibile. sine cogit
ab aliis ut non est impossibilis cum non sit ceteralites
sine illo non est impossibilis cum non sit ceteralites
in tē potest esse p. m. atq. sine soe receptabiliter
quae tē captiuum à impossibile ex non
impossibilis ab ianuā à inimaginabile re
captiuum aliq. tē soe si nihil recipi pos-
sit. sicut à inaccessibile videtur esse
soe lucis si lux est impossibilis. probat
et g. d. o. q. pars tē ceteralites respectu
probatur consue comparsa sed non à pars comparsa p. m.
clausio.

Si q. est ceteralites respectu comparsa
sua, hoc à soe
Contra has conclusiones docet aliq. soam non

ea accidens quoddam fluens ex essentia mae
sic ut sola illud esset ex sua rationali esset et
sic ut sua rationalis est illud principium
potest ex quo emanat sola illud ita ^{Mae et illud}
dicunt ^{mae} illud principium unde ^{upnde emanat}
emanet sola genitrix receptiva et auctor
huius sententiae.

Objecies primo, nullum accidens praem.
potest a deessentia substantia, qd negi sola Objectio
mae, qd est quibus et qualibus accidens praem.
potest a deessentia mae, qd est substantia.

Objecies secundo, si sola mae est deessentia Objectio.
mae tunc mae ad uniuersitatem solum adnotata refutatur
est falsum. prob. scilicet tunc mae adnotatur qd
amittit aliquis deessentia sed uniuersitatem amittit
aliquis deessentia haec scilicet suam p. g. dicitur.
qd ad aliam actum in mae, tunc sola deessentia
sed ad uniuersitatem sola ad aliam actum qd deessentia sola
mae. prob. m. sola ad remota includitur.
scilicet actum deessentia, qd presentata actum de.
sunt sola deessentia. prob. gratia, qd deessentia non habet.
littera qd sola includitur deessentia ipsa quousq; sola
est deessentia neque actum deessentia id qd
sola includitur qd ipsa quousq; sola deessentia.

Objecies tertio, si sola ad deessentia deessentia est Objectio.
mae non qd sola amitti, sed sola mae ad deessentia
aliquis sola amitti qd non est deessentia mae. p. m. sola
semel corrupta nescit nec sola amplius recipit

m mea go maa amicis pcam ad fcam corrupta
prob. sagia, qd si hberat ad huc pcam pcam
ad fcam corruptam hinc dberat naaliter dan po
activa alijs q fcam illen pot regredire
sed daf n talis goa activa fu. prob. sagia
oi goa pcam naali respondat activa go
naali.

Obiectio. **O**bijcies quarto, nullum tali alicuius
dependat à propriete illius rai hec n. a po
steriori taliibz rai, prid ai n dependat à
posteriora, sed agitudo, ria goa depeendat à
quantitate & proportionate maa, go agitudo ha
nti taliis maa. p.m. sine quantia non
potest esse goa receptiva maa go dagan
dat i quantia. probat satis, ubi nulla à cor
tinuitas tibi nulla à goa receptiva goa.
tate à potest. & sine quantia n. n potest à go
operatio goa & à sensu goa) at sine quantia
forma. qd la la à quantia maa, go sine quantia nel
sensu goa.
la la goa receptiva formarum.

Raspensio. **R** ad qmum, qmno dnta, neqf sagia
poa maa n. maa n. qd qmno sive addita, sed
qditus, qd ipsa. ipsa entitas maa.

Raspensio. **R** ad statu, neqando seqlan, qd qd prob
Maa remittit tunc ans, et m. d. remittit pcam quoad m
pcam à quod se
sud qmnotam notatum c. quod se ab entitatem securitatis.
Nota. diligere ut notandum à diligere, fcam accipi goe dglas

pmo p. astidire, sive adit, sive abit sive, stō g. apidire. 797.
cum grātias grātias actg gestatione mōra accī. ^{30 adugli}
et gōa egganum grātias hār. priore quāre. ^{31 mōri pro aptite.}
monia abit sūfōa n̄ dātrūf gōa grātias sīna, sive abit sōl
modo accīta. ^{32 mōri pro aptite.} sed gestatione inadegta hār. sive abit sōl
ua quod grotatum n̄ a. quod antīam pro sōl pro aptite.
nām ita q̄ priorē modo suīcta gōa pōtē sīna cum cono
te cum ego acta, sive actg ambulat, nisi hōris actg.
vōis etc. Ita cum gōa ambulat at uide.
dicit n̄. gloria mōculum, si q̄ s̄ n̄ pōt
ambulare cum ambulet, aut non uideare cum
acturūdat. ³³ atiam mōculum act n̄ hōre sōn
ambulat, tum q̄to ambulet aut mān n̄ hōre
pōm rēgicandi. ³⁴ Sōn pōt actu grecigilat
id ut q̄d dicunt aduersarij à gōa inclusit
negām actg q̄f Alex. de Ang. Rēsonis
de invāsibilē à mān te sagābilē Alex. de
negat in gōa n̄ mān pōnt ḡsidarāni In gōa mān
duo grātias scilicet et negām illa e alia pōnt ḡsidarāni
gōa subtilis tāngā compāctis ḡtūcatis suo. Negatiō, et
compositū ḡtūcatis. et haec tollit p̄senta p̄niatū.
gōa altera ē negām sive actg ē gōa ta
lis gōa q̄ si generat dōbat gōa dēcūnare
ē gōa, et dīci actg gōa, et dīci n̄
pōt, ḡsque negām tollit pōt ē gōa ne
gōa cīymoti gōa sive actg. Explīcat gōa dēclarat.
ex sua mān n̄ ē actg talis ad quem oddi
nat, ad cōsp ex mān sua inclusit magazīne
actg talis, et gōa n̄ dāndi n̄ ē uīsio, alias
dormīans at clavis oculis uidarat et haec

*Respondet
ad tertium*

negat, licet actus sit tollit, quod est geniti actu redendi
ut ipsa natura non est ipsa causa sed causa voluntatis
ipsius et hinc negatur ut res ipsa.

*R*espondet. *X* ad tertium concessa sigla maiora, negat
m. ipse seiter amitti ipsam nisi modo supradicato,
placato, probante distinguo non potest recipere
realiter suam corruptam ratione praeceps
Ita res extrinseci, non negati genitum di-
uersum, eisque non debiti iuxta legem naturalis

lumen. *T*otidem vero propositio de ipse genitum
passiva naturali respondat naturalis actionis distinguo
respondat res quod substantiam actus, quod modum respo-
nis a dicitur. *S*ed semper respondat sic in proportionate
quod substantia respondat ipse naturalis esse actionis subti-
lum. *M*eritis ex sua parte ac proportionata. pro-
decendam suam corruptam que tamen eis
non quod modum ipsa naturalis si actione produ-
cerat obviam facilius geruntur hoc quam in
legem ordinariam drag nunc datur est

Respondet. X ad quartum distinguendo m. nullum
ad quartum circulare degenerat a proprietate materiali.
Nullum assister te ipso lumen in actu sed in ordine ad ope-
racionem propriam excessandas. *L*icet non ignis ut in
potestate suarum. in actu genitum res non degenerat a suis accidentibus ac
cum actu materiali res exhibet ut in igne producta re-
cundo. *P*ropter quod accidit ut sicca calore ab igne dis-
ponat lignum ad comburendum suam ignis

ita etiam mēa in nos ēē p̄dā gēndat à
suis accib⁹ actualib⁹ existib⁹ dāgēndat hab
illis ut locū recipere quēat in actu eti

11

ART 3 E V L V S OCTAV.

ad

quas formas materia
habeat pōām, an ad
oēs, an ad aliquas
tantum.

Varia sunt formæ mēales, at immēales sive corrig.
tibiles at incorrigibiles, reales, at artificiales.
subtilles at accidentales, absulae at medales.

Quæres qđ ḡmo ad quas ex his mēa pōēn quæstio.
hēbāt.

R̄ ḡmo māam h̄ libra goēn ad tēs comple, desponsis
tas & ḡles sunt dāgēli; q̄ dās illiḡia si. sm̄ta.
ex dōe abstrakte s̄ ut s̄ ill unum cōm̄po Notā dn.
sc̄tūm physic pōēre an uero una substantia galos, dīci
ex mēa et dāgēli s̄c̄r̄ ḡl̄t mēdianta sub intelligen.
sistē Angli, vidēsint, Mēli at & hec̄. mēa tas. dōe
prioris ē. q̄ ex substantia complete ut pōēte ex substantia
incomplēta et incomplēta unum pōēte ex substantia complete, et
an h̄ pōēte, dāgēli a. t̄ substantia complete pōēte incomplēta unū
facta et mēa incomplēta. q̄ dās ex acta pōēter se dīc̄n̄on
facta complete et eīḡ accia h̄ sit unum pōēte.
se dād Angli ē ans complēta, mēa u. acci
tars dāgēli probat māam ēē acci ans dāgēli
s̄q̄d s̄eḡuānd enti complēta ē acci ans

ing entis sed māa sūgnerit enti completo p̄dicti

Responsio ~~go~~ Rx s̄tō māa hbt joan ad soas subtilias
secunda. rāo patet ex diis p̄a iher de facto iudicata
Māa habet go sed in q̄libet parla māa ad quantibet joan
tantiam ad soas sed in q̄libet parla māa ad quantibet joan
subtilias. joan hbt. q̄ libet saltem ad soas subtilia-

nari, nō lā q̄ i cīgo an rāi at homogenee
q̄ si tota hbt joan hbt ad oas soas at pars
q̄libet p̄ceptibl q̄ h̄ ita illigat q̄i q̄libet
parla dī minima māa sc̄ptim accepta
h̄bē p̄d quācūq̄ joan i q̄ n. credat ai
am elephantis ē p̄oa in māa p̄dū unig
p̄tici p̄esentia cum doceat in lib. de aia

Nota uīnā, certum h̄m magnitudinis et p̄cipitatis uīnā.
tia habere h̄bē, ita q̄ dīcīng illigandum aut
certum termi-
num magnitudinis eūq̄ parlas et minima māa si uniaq
h̄dīnis, et cum alia p̄d, recipere quācūq̄ joan
p̄cipitatis. ita ut illa māa q̄ recipit joan carnis aut
nervi p̄d recipere joan sanguinis vel
osseis aliis.

Responsio Rx testis māa hbt joan ad oam q̄ntiam
testis subtiliarum solo h̄ affirmare in qua uī
Māa habet nīma entia māa p̄oā oam q̄ntiam si
joan ad oam mul ē incredibile n. lā in minima parte
q̄ntiam subtili-
tatem. restalli alioq̄ anicula realiter ē p̄oē
totius mundi subtiliaris q̄ntiam in ea h̄
māa in qua nūne ē q̄ntitas anicula p̄d
ē alia et alia q̄ntitas si n. simul, saltem
succa minia.

R quartò māa habet gōam recipiunt ad ¹⁰¹ R. a. gōam
aīam nāalem n̄ abūtiūam rāo à gārāe ^{quāta.}
à dāo crēq̄ n̄ abūt̄ ex gōa māe t̄d ^{Māz habet}
gōd dicendū l̄, cum quāris, an gōa māe ^{soam, recipiū}
t̄d accīdēntālēs gōas ^{si aīam rāalē} t̄lālīs māe n̄ abūtiūam
item an māe ad gōas supēnālēs habent̄ dī, q̄ aīm
gōam nāalem an supēnālēm. ^{à p̄t̄dēq̄}

R quīnto dīlāt̄ dī ang. c. 8. gōam māe desponis
ad gōas accīdēntālēs t̄lālīs rāo ^{cripta.}
sī n̄ accīdēntālis t̄lālīs gōa q̄d recipi. ^{ang.}
utq̄ accīa, t̄m illa gōa quā māe recipit ^{soa māe ad}
elīa accīa l̄ issa antītās māe, uel t̄lālīs ^{gōas accīdēntālēs}
accīdēntās māe, si l̄ issa antītās gō gōa ^{tālēs recipi.}
māe q̄d recipi. accīa t̄ chīm t̄lālīs
nam antītās rāi sīne dubio l̄ rāi t̄lālīs
cum absq̄ illa neḡt̄ exīdere neḡt̄ geīgījōl̄
sīnārō accīdēntās l̄, gō grāvēq̄ rīl̄ alīud ac
cidēntās in māe et rāi in iñfīnitū gōce
dāndo, uel cātē gōdīdōl̄ alīḡt̄ accīdēntās
recipi. q̄s issam antītām māe si aīm uās
gōt̄ gār māe antītām iñtrām recipi eūt̄
t̄ chīm rālīq̄.

R sexto māa n̄ libra gōam nāalem dīlāt̄ desponis
t̄ dīlāt̄ ad gōas supēnālēs q̄d ut illiḡt̄ sīnārō
robāndūm l̄ hīc obītās ex Vasquez tom. 2. Nota ex
in gōam sīnārō S. T hom. 2. 219. c. 2. supēs Vasquez
nāale rālīt̄ dīci ad nāala aut nāam supēs

102. quam et de natale ac in eis sumi abesse et
natale superius quam est de natale ac in eis sumi abesse et
al respetuus etiam si illud de natale huius operari possit
et respetuus etiam si illud de natale huius operari possit
quid natale et operari intersecte differunt natale vero
ab solute. et operari intersecte differunt natale vero
quid natale respectuus est licet id quoque dicat natale
respectuus. quod alicui natus fortuitum aut violentum
magis liberum voluntatis aut noxiuum et maxime
huc spectans est quod minibus creati alicui
antis tum generati huius genitus producti
lale vel ut antis creati ex aliis et operari
generari iuxta eisdem antis creati exig
am debet eadem ree sumi et supernatale
huius scilicet natale abesse et respectuus ans supernatale
pernalis ac negotiorum etiam si illud de natale huius operari
spectio. alia abesse tamen id cuius esse et per se et opera
tum supernum.
tum abesse etiam si illud de natale huius operari
spectio. et id est quod est in principiis operari huius genitum
et per se et generatio distincte non habet. ans supernatale
rari non sis. respectuus etiam si illud de natale huius operari
tinguntur. et id est nullius antis creatioes
est vel operari. vel generari nisi ea vel
in specie regis. quod auctoritate probatur respectu
que similia librat propter ad duas supernatales
autem regis eas duas ac supernatales et
natales supernatales. tantum ex hypothesi
et tantum quod deinceps natales esse operari illigatur
solutio. Responsio. Et secundum propter natales extensis se ad hos
septima.

gratioritas, presentes, et futuras non posse posse.
103.
tis est, quod habuit mea poena ad suum illamq' Mala potentia
cum potestari. Quod ad hunc habet n. n. potest extensis, sed
mittere quod non potest in amittere, qd. Sunt presentes,
in sibi existentes sed potest in amittere, qd. presentes, et
ab supra probandum. Quod non potest amittere, sed
cum a deo est manifesta quod ad hunc habet mea
poena qd. Potest recipere id deos presentes
potest recipere qd. Quid potest alterari qd
sin dubio illud. Potest recipere rite qd
acta scribitur, potest scribere sed non auctu
sicut deos presentes qd. Partes pars
et pars quod potest deos futuras recipere
in se quoque habet poena recipiendi illas.

ARTICULUS XCV.

an materia appre lat formas.

Notandum ipsam poenam affectuum dici ag
petitum, actum u. poena affectuum qd. vel a amor
vel dardare unde appetitus alicetum, appetitus
hunc innatum dici ipsam poenam cum inclinac. quis. si capere
et progressionem ad suam certitudinem naturaliter hinc innatur
viva corporalem, ac prouianam, sunt aientes
id qd. sibi vel utile secundum est. id est progra
hendunt, amant qd. vel dardarent appetitus.

citò sic qibz acty udr concusiscere s̄, qd̄ zqetat
ad p̄ficiam ḡopriam.

Notandum: sc̄o: n̄cūt h̄ libel acty p̄oae aggredi-
triae dicit̄ loq̄o aggredit̄ elicit̄ s̄r u. odi;
u. dispolicia q̄ suat̄ acty p̄oae aggredit̄ u. ite-
rac̄ libel p̄oae nactis̄ s̄ aggredit̄ innat̄ nactis̄
q̄ ea u. h̄t p̄oae recagtaam caloris̄, n̄ta
aggredit̄, cum reperiat̄ ualut̄ notandum calorum

Notandum: tautio, q̄d̄ h̄ possidam̄ p̄fectio,
sau bonum alioz̄ dñe libra dardarium eis
cum u. bonum illud possidam̄ complaciam̄
sive gaudium dñm̄ in illo bono unde tute

Assertio Merckland h̄t̄ aliam p̄fectio bono p̄sacra-
doꝝ. ad uassariam aggredit̄ abſto h̄ affectam̄ sed
h̄ dñ ionato, et si fortia hanc amicariam̄

p̄fia diam̄ altaram̄ aegrot̄ sic p̄frogoz̄
Maꝝ quod fortiam̄ alioz̄ se se h̄t̄ aggredit̄ innat̄ mea
man̄ unanḡ doꝝ. doꝝ alioz̄ q̄ a maꝝ gardatio ac-
cedat, et q̄d̄ bonum n̄aa possidat̄, n̄ augit aliam abſta-
altera, n̄ cu.
p̄il ilan̄ abſta, sed dñ ionato q̄d̄ illiḡt̄ aggredit̄ aliam̄
luta, sed con-
sidi nata. si p̄a sentam̄ cui sedi.

Maꝝ lugli, **N**otandum̄ p̄asto māam̄ spectari p̄oduḡ,
ctes spectari, lez̄ abſta, et dñ ionato, abſta ut i. spoliata
p̄oie abſta ſoris, dñ ionato ut i. aſta, b̄dm̄ ſor ſine
et ḡdionate.
abſta, ut i. p̄accid̄ antalibz̄ ſeez̄ et ſubſt̄ liba
lata ſori, un.

Notandum̄ quinto aggredit̄ elicit̄ sugge-
ſionati u. n̄ara cognit̄ alioz̄ ſive ſentiuam̄ ſive illas
u. ſedta ſoris.

tuem et aggetum innatum.

105

Conclio unica mā in aggetil soām agg. Ab appetitu
tūc elicto, sed innato. probat ea pars elicium proe.
mā carat cognitio & ignoratio ad aggetum regris cognitio.
elicitus qd carat at appetitu elicto. probat
sta pars pmo auctoria dīlī 1 i. shys. t. s. assertio dr.
assurta mā in aggetare soām rīcul turgeagg. tūc lighys.
petit pulchrum, atq; n aggetil elicto qd in
rīculo appetitu. Sōdō omnis res innatum habet
progenitiam, at inclinacē ad graāalem sui
perfectionis, sed soā sunt graāales mā. sas
Sas qd mā habet inclinacē ad illas.

Dices pmo si mā aggetaret soām hinc obiectio
aggetaret qd habet, uel qd n hbt neutrum primas.
pote dici qd s. m. quod soā partem, mā
nunq; sine soā qd n gotē aggeteretur
qd n hbt soā qd n dici n gotē. probat.
si aggetaret soām qd hbt, tum uel eas ipsam quam
de factu habet aggetaret uel illam quam n hbt
aggetaret itarum neutrum dici potest, n qm,
qa nemo aggetil bozum qd iam habet, n potest
qd, qa se mā aggetaret aliam formam q
hbt, hinc aggetaret malum abiq; nam o malum
aggetil qd nags' mā soām alien qm hbt
prob. seqla qa aggetaret corruptam compositi
ac corrupta perfectionis sed corruptio l' malum
qd qd s. m. q aggetil destruendum garfee
hōris alicuius aggetil ipsis perfectionis corruptian

106. sed mā aggetendo sōām absentem aggetil datur
tūna sua gādūtioē sīua sōā gōssissa ac
prēsis c̄ sōā n. ad uaria a utera mērīo gīos
testūl d̄ gō aggetil gepp' i ḡam corrugiam
gādūtioē suā.

Obiectio secundas **Dices** sōā ignis locum sugiorēm nacty uel la-
pū infūrionē p̄ficit, nec aggetil ultra, q̄o el ḡmā
sōām unam adagta quā seāl nec aggetatil iud.

Obiectio tertia. **Dices** testūl, si aggetat sōām nō ait nacty
q̄a carē sōā uel tādat uam prēsanty uel ga-
cōḡy ad aliam rati p̄iāndam nihil horum dici
poti q̄o non aggetil formans.

Responsio **R** ad q̄um gēassa m. d. m. et mā nullam
p̄ida. sōām libet, sōā uel aggetatil nūca agge-
Bonum. sōām libet, q̄o u. sī à nobis n̄ geti bo-
iam possibl. q̄o libet, q̄o u. sī à nobis n̄ geti bo-
im possibl. D̄nūm id, q̄o possibl. distingui aggetatu
geti aggetil desid. q̄o. aggetitu complacit. q̄o.
tu basi. q̄y tereā aggetatil malum sīua corrugiam ge-
t. aggetatu fāctioē distingui p̄ accidens c̄. p̄ sessil.
complacit. uel aggetatil sōām diversan ex h̄ygoti
N.

Si illam quān libet amitterat, q̄adif appete-
rat, absolutē negat.

Responsio **R** ad sēm distingueando ans ignis locum su-
ita. Sugiorēm nacty p̄ficit à motu locali c̄. ab
sēm locum inclinac nacty p̄ficit ad locum sugiorēm sī. ans.
Sugiorēm ignis n. atign cum obtinet locum supēriorē
nacty quās. inclinac sōām moticam ad locum sugiorēm
c̄. ab sēm el inclinac sīua ḡogēnti am ad locum
clina nacte sugiorēm sī. n. sōām i c̄lcludit ḡogēnti
N.

ad actionem suam qd' etiam cogitatio mystica signis. 109.
Ita ad tertium dñ. ans qd' maa ex dictis ibi Responsio
cauis doam appetat, sed nra maa loam appetit. tertia.
tit qd' haec la parracio sig. ac bonum quo
natuti medio finem proprium cogit qd' ut
deus ad glorificatio conponit ad qd' tam maa
qd' fide ab nra ordinans.

ARTICULUS HECMOL.

quibusdam dubijs circumstantiae appere titum

Habitas qm, en maa habeat desiderium. sed
an habeat ad oes cogitatio doas. Tertio an adde
dictas. Quartu an nobilioram doam hys ming
nobilitate appetat.

Conclio maa huius desiderium doam. Maa habet
probabiliter habitan perfectionem, habet desiderium
desiderium perfectionis, sed maa appetit doas
n habitas sive absentias qd' sunt perfectas
qd' habet desiderium doam cognitio passationis
qd' colligit etiam ex arte hia t. si ubi de assertio
maa loquuntur, aliud a. qd' nra cogitatio qd'
poterit, et desiderare ipsum statim suen na
am.

Hic desideratum prosequitur cognitio vel Obiectio.
in maa h' e cognitio qd' nra desiderium & Responsio.

nevando ans sacerda bensarium stricte accipiunt, et
tale summa sc.
Conclio stas, nra agitit respicit et inclinat ad eos. Ios subtilitas presentia ita
quoniam ut gata est ex gesta max. n. magis ad nobilitatem, quoniam ignorabili oram recigendae detest
minata aut propaganda sit. Ita rur. loco sit
supra ab eo eis gata quae appetitus max. in
ipse ipsa fundat, si quis ipsi appetitum additum
solam inclinac. sed ipsa max. agitit respicit
per se actus et impersactus solum casus eadem facili
recigid. qd. et appetitus agitit respicit et ap
petit.

objecio

Hices uoltas magis inclinas ad maiorem g.
fatiem appetitus, et hanc tantum bonum nobilit
relicto ignorabili oram graynt a determinata magis ad
ipsa actus quam ad impersactus qd. et appete
titus max. erit magis hunc ad nobilit.

Responsio ea loam. qd. didicendo appetitus ali.
Appetitus max. cito c. innato d. de appetitu a. alicito
teria et irrationali diversa est eo quae hunc in bonum
qz terminatus cognitum conditutus, quod specie dicere
possim. qd. ag. a diuina cognitioni bonum propagantur, unde
petitus alicito
c. irrationali bonum unum alteri preferat res sequitur
uoltis appetitus ram qd. ha appetitus innatus
max. erat cognitus, ostendente maiorem
nobilitatem unius. sive quoniam sit altius. ac tunc

in garazi patens nō. dissectione maioris, et mi.
nois pectoris ab agentibz naalibz.

109

Concluſio tertia, nō habet aggratitum ad ſoas. Mag habet
etiam corrugat^e & dura hic q. 6. n. 44. Non appetitum ad
di. 2. phys. s. + l. 33. at ſub. q. n. 83. rāo ſoas etiam cor.
lēge ad id nō habet aggratitum, ad q. 1. Nota appa.
clinal et proſendat q. aggratitum libra ad etatum habe.
aliquod, hoc loco tē inclinacem. libra ad aliquod ra ad aliquid.
ad mea inclinac ad ſoas ſectractas go hilt hoc loco idem
aggratitum ad ſoas ſectractas. p.m. primo ea in dīn.
q. libt rāo inclinac ad aggratitum suam per trionan he.
ſectionem, et mea illa, q. tē alitas ſoas erga ad aliquid.
ad etiam ſoas corrugat^e ſunt per ſectractas ſoas etiam corrugat^e ſunt
go mea ad illas inclinac. probat assumptus gerſectiones
tē alitas alii cuiq. gerſectionis ſoas materia. ſoas
manet gerſectionis et nūq. ſenit, ſed ſoas
tē alitas gerſectionis ſoas, go nūq. tē illigat^e ſoas
ſenit, licet ſky ſice corrumpat, ſic rāo
nale tē alitas gerſectionis ſoas, licet nūq.
q. et nūq. ex alitas, probat ſoas nūq.
inclinare ad ſoas q. libt ſoam ad formam. Maſe e. ſoas.
ſectractas recigandi ac tē alitas ſoas, ſentia ſoas
cœptua ſoarum ſenunq. ſoam nūq. mit cœptua ſoarum
libt ſoam recigandi ſoas quascunq. ſoam ſenunq.
libt etiam aggratitum ſui inclinac ad illas ſoas ſenunq.
probat ſayia aggratitum ſuadit in ſoas ſenunq.

Obiectio.

sagittis accumulat, q̄o si mā hbt. p̄tām ad soēs destruēas
et ex dōctis sup̄pono, sc̄pti atiam inclinat̄ ad
formas destruēatas.

Hices aggeth māx ē p̄oā cum inclinac̄
destruēam realiter p̄oibilem sed soā corruptam
ē p̄oibile realiter p̄oibile q̄o aggeth rāta nā
ad soām corruptam p̄. m̄ q̄a id, q̄d semel ab dō.
syl̄ ea, a realiter imp̄oibile nullan. n̄g. ar.
bor. q̄ h̄c hyemo exusta ē p̄od̄ annū rego.
dec̄pt, sed atia am̄o, q̄o neq; soā semel produc̄ta, et rāq;
destruēta realiter ēil p̄oibile. q̄d ḡcessa M̄.

distin̄uo soā st̄um se accip̄ta ē ex natu
ra sua imp̄oibile. q̄. ex acc̄l abo, sup̄ponit̄
sc̄les lega dei n̄ ḡuerrandi eis ad cendem
numeros eñum produc̄andum. Explicat̄ hec
Explicatur rāgio d̄ag statut̄ b̄e d̄icto gloriinas soās a
producere ad quas mā, p̄ma hbt aggettum
eo, q̄a p̄oā aggettum q̄i hbt rec̄igendige
q̄nt̄ st̄um se spectare sunt p̄oibiles p̄. ex.
h̄cām h̄c voltem bei nolentum ab aas ḡcurran
soā cuī voltem fieri nihil pot̄. b̄n tales
soā imp̄oibiles st̄um modum n̄ q̄t in illis hor
nis includat̄ mol̄g alios imp̄oibiles sed rāe
extrinseci d̄acreti diuinū q̄t h̄c mās mā aut
soā ō metal, gen̄ rāe mā hbt aggettum
ad soām corruptam rec̄igendam q̄ sagittis ag
petitum signatum, manet n̄ mās t̄ica, at mā
nab̄t̄ q̄ uiddit̄ting soā ḡestig et ḡra c̄rea

simul ac Dei actua eo sicut haec cum ante sole III.
existim in mea tunc secerant ut mea heret
aggetum ad suam gorbilam ad eum modo cum
haec omnia perirent, etiam postq" existim ad
corrupta, facient quos ut maa habeat aggetum
ad perditam suam tangi gorbilam ad huc
et ipsi ans. reale at aggetum pendens a mea
etiam actu isto, nisi uolles Dei extra impa
bit.

Conclio quarta, maa est pro tempore eo, Nam etiam
quo habet nobiliorum suam aggetum ming non pro tempore eo,
bitem, ita dico. Loco supra cili res' e, qd quo nobiliorum summa
tempora habet suam ab ignobiliorum suam eo aggetum ming
ego etiam habet aggetum ab ignobiliorum nobiliorum
suam, sed eo tempore quo habet nobiliorum suam sua res'.
Habet quos suam ab ignobiliorum eo quo tempore
habet nobiliorum suam, eo igitur habet aggetum
ad ignobiliorum. Probas regla M. qd suam
ad aliq' ram seu per sechiam regit agge
tum quos per sechias eo cum regim habet
et ab ignobiliorum suam cum qd habet nobiliorum
habebit quos aggetum ad ignobiliorum
in ea illigat qd ming nobiliorum suam agge
tum ei - ei. Habet cum nobiliora sed recessis.

Dices, n' suam ming nobiliorum aggetaret obiectio.
Tum quia nobiliorum habet, sequens nam agge
tum malum sed qd regi fieri non potest

112.
Responso q[uod] aggetur e gaudia siue inclito rei in bonum
et uenient, probat seque q[uod] bona in nobilio respectu nobilioris
tunc rei in e[st] imago beatae i[us] ego mala q[uod] si mala aggreditur
bonum. ignobilis rem aggreditur natum.

Responso Re distinguendo malum per se s[ed] per accidens
mea aggreditur. hoc e[st] aggreditur malum sub ratione malitiae
ignobilioris frater sub ratione boni c. Sicut ad probatum sua igno
aggredit malum. nobilioris conuersio nobilioris e[st] malum aliq[uo]
t. Et sub ratione mea aggreditur ratione nobilioris e[st] malum aliq[uo]
t. Et sub ratione mea aggreditur ratione nobilioris e[st] malum aliq[uo]
t. Et sub ratione mea aggreditur ratione nobilioris e[st] malum aliq[uo]
t. Et sub ratione mea aggreditur ratione nobilioris e[st] malum aliq[uo]

Assertio octauum ad tercium assertione haec est
S. Thom. n[on] aggreditur ignoratio personaliter q[uod] haec

deuina in infinitum nobiliora ad e[st] q[uod] q[uod] no
biliora q[uod] q[uod] deuina atrius id est a aggredit igno
biliora q[uod] magnitatem n[on] aggredit ob e[st] cetera
ratione deuina ignorabiliora. Et Rer. N. C.

Responso ob eiusdem ratione de duacitate Christi et de
Rer. N. C.
Ullam n[on] aggredit plures secundum personales cum res ipsa agita sit haec de rebus
materialibus personatis, sicut mala aggredit ag
tatis e[st] ad eas soas recipiendas success
sive sed aggetur haec Christi de rebus
ad ignoriam personaliter et cum iam ha
beat aliam in qua ghetas geruntur q[uod] q[uod]
in ignoria personalia ghetas satanas illigat
aggetur, res ipsa aggredit ignoriam h[ab]et a ghetas
e[st] mala aggredit eas soas, id est satani non
potest aggredit illig geruntur nam aliq[uo] q[ui]ntum

perfectam suam extensum licet post intensum.

113.

Quare hic Muri q. q. utrum materia prima questione
post existere sine magnitudine. item an ex se haec ^{plexa} Muri
habet unum extensem dimensionem partium enti,
tuncum sine parte. q. cum actio in qua ipsa de qua
potest videtur ibi.

ARTICULUS UNDECIM. aut materia sit eadem specie, ac numero in sublunaribus.

Sermo 3a mā carum varum q. dñr subluna. Māc subluna-
res, hoc ē, Coelos, Luna, amboq; ut sunt alaman, ^{natus} et clementa,
et q. ex his oriuntur. ^{et ex his} Conclio ema, māc varum sublunarium ē. q. origo
dē specie in oībg, ita Rūn. hū p. g. Mend. S. S. Māa rerum
Muri q. ro. rō ē q. q. q. habant aug. sublunarium
dem actum adactum, illa in spēcē geniunt, sed ē aīgdam ipse.
oīs māa rerum oīum sublunarium sunt goa cīci in oībg.
et libet aībdam actum adactum go. p. m. q. q. est sā Rūn.
et stā sistemē priorem n. ex p. dīs suggestis
q. singula māa recipiunt oīs goas subluna-
res sub eadem rāe hōe has n. oīs recipi-
re p. l. singula successiva tū. probat sā
simāc n. ē. q. aīgdam spēci in oībg corso.
oībg tunc sequit ignem ex ligno ortum ē
distinctum ab eo cīcīlites q. generat ex aīre,
terra aqua, cīca etc. q. sequit salsum et għa-
ċīem, q. sebat seqla q. ou oīs hōe pastas esti.

114. tales diversas ab alia re. Sistinque essentia littera illa, atq; tales iuntes hunc unam saltum propter ceteralibus diversam, manam enim ergo. Tertio maa ligni poterit sub sola iugis, aeris, aquae graminis etc. et sic de ceteris loquendo, nam ergo tibi ex ligno fieri iugis item ex aera et rube alijs ergo genis herba lignaria etc. non habent diversas manus.

Nota manam **Conclio** ista maa non est una numero in numero nisi. sibi corporibus subluminibus collectivis sumptibus corporibus diversis collectivis hoc est maa ipsius et maa ligni subluminibus aeris, carnis, etc. non est una cum numero mea collectivis, sed plurimas numero, raro tamen mani habita, quod adhuc divisa sunt, et separatim existunt illa realitas et numerica distinguuntur, sed dictae ree ita exhibentur.

Obiectio **Dices**, ut gra dilectum hic t. erg. ubi as. sicut maa non est unam sibi plurimas. **R**esponsio. distinxendo non est unam ipsa incomplete. Maa est una completa c. unam numero h. vel non numero aig. eisdem compositi c. diversorum conjuncti. Sem compositi. **C**. Si uersoribus collectiva accingitorum h.

compositum
h. ille, col.
ludicrum sump.
torum.

MARTIUS HYOBES

De proprietalibus materiæ *

Has ad te gottes apud cibatos hacten audores 115.
et dñus hoc lib. trac; i. q. 3. n. 63. qm pma Assentio
ad te qd sit ingrabatus et incorruptibilis Regi.
loda Atra hoc lib. c. q. ubi dñmna vicio,
qd in corruptibili et ingenitam necessitate Maā in.
ipmā tē, rēm utrigq; sugra adduxi. corruptibi.
Sta geogreates lē mean i parte godt te Iam et in
atram resq; caarum starum qd in mo sonitatis
ē gandat a sola hoc gaudiā et amul. res i eterna.
le cā etiā efficientes unde ges solam
divinae gaudiā sub tractām godt dñmna
dñmna, mā nō ē actua, illega actia trans. Maā nō dāc.
scunta, nō imanente, sed ē gaudiā, ut imanente, sed
hacten audiuim.
Quarta, qd rāgas sit gaudiā alicui hoc Maā senges
unde nunq; realitas logio inuenit absq; hoc ē gaudiā.
hanc a. tē proprietatem gatet, qd nō ē cui foli, unde
esset cīg, cum godt saltem sugrūaliter māle logio
ē sine hoc, magi ē accidenti tñ gaudiā nunq; inuenit
qd gaudiā di soli ac sāmp māle gaudiā.
cum hoc gaudiā modum rabi ultimi.

Quinta, qd nō sit cognibili nisi per suā, Maā nō cog.
qd māle assilites recagrua hoc tang' noscibilis nisi
acti progrī, qd seque dicit res gaudiā assilites per suā.
ad actum qd nō potest cognosci nisi per responsum
dāchem.